

**İ.T.Ü.
MEZUNLARI**

Dergisi

İTÜ Mezunları Derneği'nin yayın organıdır

Mayıs 2005 Sayı: 32

Üç ayda bir yayınlanır

"Yönetmek"

■ İnsanca ve Kaliteli
bir Üniversite

■ Baştan Başa
Java Adası

■ Macbeth
Sahnelerde

■ İTÜ'de
Basketbol

İÇİNDEKİLER

İTÜ MEZUNLARI DERGİSİ

MAYIS 2005 SAYI 32

Üç ayda bir yayınlanır.

Yaygın Süreli

Sahibi

İ.T.Ü. Mezunları Derneği adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Yük. Müh. Eşref Denizhan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Müh. Selçuk Ünal

Yayın Yönetmeni

Müh. Suzan Karabrahimoğlu

Yayın Kurulu

Müh. Azmi Bakdur

Müh. Özgür Akarsu

Y.Müh. Orhan Baykal

Prof. Dr. Orhan Kural

Doç. Dr. Elek. Müh. Yağmur Denizhan

Fotoğraflar

Mahmut N. Özlütaş

Eksen

Eksen Yayıncılık Fuarcılık
Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Tel.: (0212) 292 01 89 - 90 - 92

e-mail: eksen@eksenltd.com

Renk Ayrımı

Mavi Grafik

Baskı

ÖZGÜN OFSET

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ

İsmet İnönü Cad. No: 87

PK. 34437 Gümüşsuyu / İstanbul

Tel.: (0212) 252 63 63 - 252 78 84 - 244 32 30

Faks: (0212) 252 63 64

e-mail: bilgi@itumezunlaridernegi.org.tr

web: www.itumezunlaridernegi.org.tr

■ Editörden: “Krallar Yönetirdi Eskiden, Şimdi Kurallar”	1
■ Söyleşi: “Tutunacak Köklerin ve Uçacak Kanatların Olmadan Kalıcı Olamazsın”	4
■ İTÜ’de Mühendislik ve İş Yaşamı İpek Kışlalı	7
■ Genel Kurul	8
■ Söyleşi: “İnsanca ve Kaliteli Bir Üniversite”	10
■ Kehanet Merve Tannöver	12
■ Söyleşi: “Yönetme Uzun Vadeli Bir Plan İçinde Bugünün Kaynaklarını Kullanmaktır”	14
■ Macbeth Sahnelerinde	16
■ İTÜ Basketbol Takımı	18
■ Doktora Töreni	21
■ Etkinlikler	22
■ Bahar Konseri	25
■ Modern Zamanlar Özgür Akarsu	26
■ ABD’de İTÜ’lüler	27
■ Rus Edebiyatındaki Işık Sevim Reşat	28
■ Elektro - Akustik Müzik Ustaları İstanbul’da Suzan Karabrahimoğlu	34
■ Baştan Başa Java Adası Orhan Kural	36
■ Kısa Kısa	39
■ Yitirdiklerimiz	40

EDİTÖRDEN

Krallar Yönetirdi Eskiden Şimdi Kurallar

Yönetmek bir sanattır... Ben bu hükme varabilmek için 60 yılı aşkın bir sürenin 1/3'ünü yönetilen ve izleyen, 2/3'ünü yöneten ve düşünen bir kişi olarak yaşadım. Elbette burada kastım, bir aracı, bir düzeneği yönetmek değil, insanlardan kurulu bir oluşumu yönetmek. İster ilkokul çocuklarının bir oyun çetesi, bir orkestra, bir sivil toplum ya da devlet kuruluşu veya bir şirket, ister bir ordu, bir ulus ya da uluslar topluluğu olsun, hepsinin yönetiminde az farklarla aynı esaslar geçerli. Çünkü yöneten de yönetilen de insan, ya da insanlardan oluşmuş bir grup. Bu yüzden, başarıları maddî ya da manevî olarak ödüllendirmek, uyumsuzlukları cezalandırmak gibi yöntemler, yönetimde hep kullanılmış. Ama bunlar hep yetersiz kalmış. Yönetimde kullanılan diğer bir araç da "ritm"dir. İnsan doğasının, daha doğrusu tüm evrenin ana düzen unsuru olan "ritm", ritmik bir düzene bağlanabilen işlevlerde, topluca kürek çekmekten uygun adım yürümeye, odun kesmekten kaya kırmaya, imece ile ekin biçmekten toplu halde müzik yapmaya kadar pek çok işte kullanılagelmiş, ancak, genelde, ritmin pozitif etkisinden fazla pek bir işe yaramamıştır.

Oysa, buna karşı, örneğin Herbert von Karajan gibi efsanevî şeflerin, yönetirken orkestra üyelerinin her birinin yüreğine ulaşabilmesi, orkestraların olağanüstü performanslarına neden olmuş ve olmaktadır.

Ünlü düşünür, şair ve yazar Heinrich von Kleist "Kukla Tiyatrosu Üzerine" isimli yazısında; kuklacının, sahnedeki onca kuklanın her bir mafsalina kumanda edecek binlerce ipe ihtiyaç olmadığını, ağırlık merkezine ulaşmasının yeterli olduğunu, diğer organların zaten birer sarkaçtan ibaret olup ağırlık merkezinin davranışlarına ve mekanik kurallara uygun olarak hareket ettiklerini anlatır.

Ama sırf mekanik açıdan kolaydır diye bir işin duygusuzca yapılabileceğini sanmamak gerektiğini söyler ve şöyle der:

"Gerçi, hareket eden kuklanın ağırlık merkezinin çizmesi gereken çizgi, çok basit, hatta çoğu kez bir doğru parçasından ibarettir.

Eğri olduğunda bile basit, haydi haydi ikinci dereceden bir eğridir. İkinci dereceden olduğunda da ancak elips söz konusudur ki, bu da insan vücudunun uzantılarının doğal hareketidir.

Yani kuklacıya önemli bir sanatsal

eylem yüklemes. Ama öte yandan, bu çizgi gene de çok gizemli bir şeydir. Çünkü tam tamamı dansçının ruhunun yoludur ve bu çizgiyi bulmak için, kuklacı, kendisini kuklanın ağırlık merkezine koymak, yani dans etmek zorundadır."

İşte ben de, bu yüzden diyorum "Yönetmek bir sanattır!" diye. Çünkü ancak yönettiği kişileri benliğinde hissedip, yönettiklerinin yüreklerine girebilenlerdir, iyi yöneticiler.

Sırf kuralları uygulayarak, kendinden bir şey katmadan yönetime kalkışanlar, sonunda mutlaka başarısız olur. Aksi olsa idi, kurallara göre programlanmış robotlarla yönetmek mümkün olurdu. Ve de işte bu yüzden kurallar dizi demek olan "şeriat", insanları her zaman, her konuda ve her dinde fanatizme götürmüştür. İnsanları **tanrının ruhundan üfürdüğü** özelliklerden soyutlamış, robotlaştırmıştır. Demek ki, iyi bir yönetimde, kurallar olsa da, yorumların ve esnekliklerin rolü çok büyüktür.

Öte yandan "sistem"lerin ege-men olduğu günümüzde, kuralları bilmemek ya da uygulamamak, yok oluvermek için birebirdir. Görmüyor musunuz? Kendilerinin kural ve kriterlerini tü-

müyle yasallaştırdığımız halde, AB üyesi kardeşlerimiz, tehlike (!) saydıkları ülkemizin AB'ye katılmaması için son çare olarak şimdi de "uygulamalarımızı görelim" diyorlar; tekrar değerlendirme ve yorum yapma fırsatına sahip ol-sunlar diye!..

Sütliman havalarda, tehlikesiz su-larda gemi yönetmek çocuk işidir adeta.

Gel gör ki, fırtınalarla boğuşarak kayalık berzahlardan, daracık, akıntılı boğazlardan gemisini kur-taran, varsa, odur "kaptan".

Onur üyemiz ve İ.T.Ü Rektörü Prof. Dr. H. Faruk Karadoğan'ın genel kurulumuzda yaptığı ko-nuşmada belirttiği gibi, "zor gün-ler" yaşıyoruz.

Kullanabilecekleri güçlü bir Türki-ye'ye ihtiyaçları olmasına karşın, dış güçlerin, bugün istedikleri gibi kullanabilecekleri güçsüz bir Tür-kiye'yi tercih ettikleri ve bu uğur-da, tüm olanaklarını seferber et-tikleri apaçık ortada.

Sosyoloji mühendisi olmadığım-dan, nasıl olduğunu veya oldu-rulduğunu pek anlamıyorum, ama bu eylemlerinin yurt içinde-ki yansıma ve uzantıları da pek belirgin.

Gerek devlet, gerek özel sektör ve gerekse 3. sektör, yani sivil toplum kuruluşları, vakıflar ve dernekler, birbirleriyle olduğu gibi kendi içlerinde de, bir süre-dir, alışılmışın çok ötesinde, yer-siz ve amansız çatışmalara giri-verdiler.

Keza iç politikadaki çatışma ve parçalanmalara ek olarak, gayri

resmî siyasî örgütlenmelerde olağanüstü bölücülük faaliyetle-rinin şu sıralar ortaya çıkması da, kuşkusuz aynı sebepten.

Oysa bugün, birlik, beraberlik ve dayanışma günüdür.

Bugün, toplumumuzun parmak-larının yumruk gibi sıkılma gü-nüdür.

Bugün tüm yöneticilerimizin bi-linçli ve uyanık olarak kışkırt-malardan sakınma, kötü koşul-lardan, girdaplardan kaçınma günüdür.

*Bu fırtınalar geçinceye kadar...
Sonra gene başlarsınız kendi
aramızda satranç ya da
iddialı tavla partilerimize.*

*Daha iyisi, saz şairi
geleneğimizce, atışmalı
"mani dövüşü"ne.*

Y. Müh. Eşref Denizhan

İ.T.Ü Mezunları Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

EDISON

GUTENBERG

BELL

ALi

YENİBİR FIKRİMVAR

Arçelik'ten yenilikçi teknoloji ve endüstriyel tasarım proje yarışması Yenibirfikrimvar, Tübitak işbirliğiyle başlıyor... Ayrıntılı bilgi için adres www.arcelik.com, on-line başvuru için son gün 31 Mayıs.

arçelik

“TUTUNACAK KÖKLERİN VE UÇACAK KANATLARIN OLMADAN KALICI OLAMAZSIN”

Prof. Dr. Haluk Erkut’la Söyleşi

Röportaj: Özgür Akarsu

Türkiye’de üzerine çok fazla konuşulmasına rağmen, güvenilir ve ihtiyaçlarımızı karşılayan bilgiye ulaşmamızın en zor olduğu alanlardan biri de yönetim. Biz bu alanda çalışmalarını ve araştırmalarını ile önemli bir isim olan İşletme Fakültesi öğretim üyesi ve **İTÜ Yönetim, Organizasyon ve İnsan Kaynakları Stratejisi Danışmanı HALUK ERKUT**’la konuştuk.

“AMACA ULAŞMA YÖNTEMİ OLARAK YÖNETİM”

- Temel bir soruyla başlamak istiyorum. Sizce “yönetim” ne demektir?

Bu konuya iki farklı açıdan bakmak mümkün; bir uygulayıcıların bakışı, bir de yönetim bilimcilerin bakışı. Uygula-

yıcılar genellikle: “Bir yerde yönetici varsa, orada yönetim vardır” diye düşünürler. Bu tam doğru değil. Yönetim bilimi açısından, yönetim, en genel anlamda bir organizasyon içerisindeki yaşama şeklinin bir tanımıdır. Bir yerde yönetim olayının olması için ne olması gerektiğini kendimize sorarsak, şu cevabı verebiliriz: Birden fazla insan olacak, bu insanlar birbirleriyle ilintili olacak ve ulaşmak istedikleri bir amaç olacak. Bu nedenle; yönetimi insanların birlikte bir amaca ulaşma amacı olarak tanımlayabiliriz.

- Evrensel olarak doğru ve iyi bir yönetim mümkün mü?

Yönetim biliminde farklı ekoller var. Bu alandaki görüşler ve yaklaşımlar her dönem aynı olmamış. Dönemin özelliklerine de bağlı olarak farklılıklar göstermiştir: 1920’lere doğru Fayol’un öncüsü olduğu “Yönetim Teori” okulu, her zaman, her yerde geçerli olan, evrensel olarak iyi bir yönetim olduğu tezini ortaya koymuş ve bu yaklaşım uzun bir süre etkisini devam ettirmiştir.

Ancak özellikle 1980’lerden başlayarak, durumsallık yaklaşımı ile birlikte. “her zaman her yerde, doğru, iyi bir yönetim modeli yoktur” görüşü egemen olmaya başlamıştır. Yönetimde iyi, durumdan duruma değişir. Bugün geçerli olan temel tez bu çerçevede kuruldur.

“HER YÖNETİCİ LİDER DEĞİLDİR”

-Bir organizasyon içerisindeki lider kimdir?

Yönetim kavramlarının bir talihsizliği de, örneğin matematik kavramları gibi açık ve anlaşılır bir biçimde tanımlanamamalarıdır. Örneğin; lider dediğimizde, herkes aynı şeyi anlamıyor. Günlük hayatta kullanıma biçimleri ile bilimin tanımladığı yönetim kavramları her zaman örtüşmüyor. Günlük yaşamda lider denilince, daha çok kişinin dışarıdaki davranışına bakarak bu yargıya varılır. Geri planda ilgilenilmez. Politikada, iş hayatında, spor da, bir çok yerde bu şekilde kullanılır. Ben lideri özetle şöyle formüle ederim: lider = yönetici + etkileme. Her yönetici lider değildir. Etkileme ve sürüklenme gücünün, duygulara, düşünceye hitap eden bir yönünün olması gerekir. Ancak bir kişinin lider olabilmesi için de, aynı zamanda yönetimle ilgili bilgi ve becerilere sahip olması gerekir. Yöneticilik özelliği olmayan, ancak etkileme gücüne sahip insanlara, biz liderden çok amigo diyebiliriz. Liderlik derinlik, bilgi ve beceri gerektirir. Tüm bu açılardan bakınca, bir organizasyonda lider, diğer insanların, bilinçle izlemeye hazır oldukları kişidir.

- Bir yönetim bilimci olarak Türkiye’nin iyi liderler tarafından yönetildiğini söyleyebilir misiniz?

Bizde genellikle şöyle şanslılıklar oluyor: Yönetim bilgisine ve becerilerine

sahip insanların etkileme yönünden zayıflıkları oluyor. Etkileme gücü olanların da yönetsel yaklaşımları yetersiz kalıyor. Bunu kişisel gözlemlerime dayanarak söylüyorum. Politik liderliğin ayrıca ele alınması gerekir.

Örneğin; işletme liderlerinde inceliklerle aranmayacak olan tarih bilinci gibi bir takım özellikler, politik liderlerde özellikle aranır. Sonuç olarak, her alandaki liderliğin kendi özgün ihtiyaçları olduğunu söyleyebiliriz. Türkiye'ye gelince, ülkemiz lider potansiyeli yüksek bir toplum. Tarihsel bir birikimle bu toplum lider çıkarabilme özelliğine sahip. Ancak mevcut yapı ve sistemler, lider olabileceklerin ortaya çıkmasına izin vermiyor.

“TUTUNACAK KÖKLERİN VE UÇACAK KANATLARIN OLMASI GEREKİR”

- Her şeyin bu kadar hızlı bir şekilde değiştiği günümüzde, organizasyonların kalıcı olması nasıl mümkün oluyor?

Organizasyonlar birer canlı organizma ise, amaçları bütün canlı organizmalar gibi varoluşlarını devam ettirmektedir. Yani kalıcı olmak... “Tutunacak köklerin ve uçacak kanatların olması gerekir”. Sadece değişime adapte olmak, organizasyonların kalıcı olması için yeterli değildir. Değişimin yönü son derece önemlidir.

Değişimin yönünü belirleyen ise, o organizasyonun kökleridir, o organizasyonu, kendisi yapan özelliklerdir. Geçmişindeki temel değer ve inançlarını, varlık nedenini ve anlamını değiştirmeden değiştirebilen organizasyonlar kalıcı olabilirler.

Çok basit gibi görünüyor, ama uygulaması çok zordur. Geçmişteki değerlere bağlı olacağız, özümüzden kopmayacağız, ama yüzümüzü yenileyeceğiz. Özümüzden koparsak, köksüz çalı misali rüzgâr nereden eserse oraya savruluk-

ruz. Sadece özümüze bağlı kalıp değişimlere kendimizi kapatırsak da, değişim karşısında direnemeyiz, çökeriz.

- Dünya'da yönetim bilimi nereye doğru gidiyor, Toplam Kalite'den, öğrenen organizasyonlardan, Network organizasyonlardan bahsettik ve sanırım şu an bir geçiş aşamasındayız, ama nereye gidiyoruz? 21. yy. da yönetim anlayışlarımızı şekillendiren temel kavramlar neler olacak?

Geçmişe bakarak nereye gideceğimizi görebiliriz. 1880'lere kadar, bilimsel olmayan bir yönetim anlayışı hakimdi. 1880'den 1980'lere kadar bilimsel bir yönetim anlayışı etkili oldu. 1980 sonrasında öğrendiklerimizin doğru olmadığını değil, ama artık yeni koşullarda geçerli olmadığını fark ettik. Taylor, Fayol, Weber ve onu izleyenler günün koşullarını açıklamakta yeterli olamıyorlardı. Bunu akademisyenler değil, yöneticiler fark etti. Baktılar ki, organizasyonu organizasyon teorilerine göre kurarak, motivasyonu motivasyon teorilerine göre sağlamaya çalışarak, liderliği liderlik kurallarına göre yaparak organizasyonların performanslarını yükseltmeleri çok mümkün değil. Yeni arayışlar söz konusu oldu.

Toplam kalite, süreçlerle yönetim, öğrenen örgütler, kaos yönetimi hep böyle doğdu. Bu arayışların hepsinin temelinde ortak doğrular var. Bu ortak doğrular yavaş yavaş yeni bir yönetim anlayışını ortaya çıkartıyor. Bilimsel olmayan yönetim tarım toplumunun, bilimsel yönetim sanayi toplumunun yönetim biçimiydi. Yeni toplum düzeyinin yeni bir yönetim anlayışı da oluşacaktır. Yeni arayışların önümüzdeki 10-15 yıl içerisinde ortak bir kanala içine yavaş yavaş gireceğini söyleyebilirim. Görünen o ki, bu arayışların ortak noktasında, insanlığı keşfedilen insan ve bilgi olacak.

BİR ÜNİVERSİTEYİ ÖZEL ŞİRKET GİBİ YÖNETEMEZSİNİZ!

- Üniversiteler, tüm üstyapı ve altyapı kurumları ile birlikte birer bilim üretme mekânı. Organizasyonel açıdan üretilen bu bilgiler uygulamaya geçirilebiliyor mu? İTÜ'nün yönetim danışmanlarından biri olarak bu konudaki görüşleriniz nedir?

Üniversitelerin geçmişlerine baktığımız zaman, değişik yönetim anlayışlarının etkin olduğunu söyleyebiliriz. Şu anda Türkiye'deki üniversiteler birer bürokratik-mekanik yapıdır.

YÖK'ten tüm alt kurumlara kadar durum böyle. Bu tarz bazı dönemlerde etkin olmuş. Ancak günümüzde eğitim, araştırma, yayın, uygulama gibi üniversitelerin temel fonksiyonlarının, yüksek performansla yerine getirme yolları değişmiş durumdadır. Bu nedenle; üniversitelerin yapılarının da değişmesi gerekiyor. Garip bir paradoks var. Üniversiteler eğitim yapan, bilgi üreten, bilgi kullanan yerler... Öğrenme Merkezleri. Yönetim kaynaklarında öğrenen organizasyon diye bir kavram var. Öğrenme merkezleri niteliğinde olan üniversiteler, öğrenen organizasyon olma niteliğinden çok uzaklar. Bu sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada böyle. Üniversitelerin bugünün koşullarının gerektirdiği gibi bir yapıya kavuşmaları uzun zaman alacak gibi görünüyor.

- Bunun sebebi nedir peki sizce?

Üniversiteler belirli bir sistem içerisinde yer almaktalar. Bu sistem onlara bir rol vermiş. Bu dış faktörler değişmeden yalnızca iç dinamiklerle üniversitelerin kendilerini değiştirmeleri o kadar da kolay değil. Teknik Üniversite'de de durum böyle. Ben 30 yıllık üniversite hayatım boyunca ciddi bir bürokratik sistemin içinde yaşadım. Bu sistem insanlarda oldukça kalıcı ve

derinleşmiş alışkanlıklar yaratmış durumda. Sistemi değiştirdeniz bile, insanların bu alışkanlıklarını değiştirmeniz o kadar kolay değil. Ancak bu konu araştırılması ve üzerine çalışılması gereken bir konudur. Yeni yönetimin, bu konudaki çabaları sürüyor.

- Özel üniversitelere dair gözlemlerinizi nedir?

Türkiye'deki özel üniversitelere ilişkin ayrıntılı bir değerlendirmem yok. Ancak bu kadar hızlı bir biçimde özel üniversiteler kuruluyor ise, toplumun bunlara ihtiyacı var demektir. Tüm sorun bu üniversitelerin içinde yaşadıkları topluma fayda sağlayabilmeleridir. Dünyadaki özel üniversitelere baktığımız zaman, örneğin Japonya'da özel üniversite oranının %70'lere vardığını görebiliriz. Çoğu da özel şirket mantığıyla yönetiliyorlar. Bir üniversiteyi bir özel şirket gibi yönetmek benim yadığadığım bir yaklaşımdır.

- Üniversitelerin kâr odaklı yönetilemeyeceklerini düşünüyorsunuz...

Ben para kazanmak için üniversite kurulmaması gerektiğini düşünüyorum. En azından öncelikli amacın bu olamayacağını düşünüyorum. Üniversiteler yönetim biliminin ifadesi ile NPO'dur (Non-profit organizations). Yani kâr amaçlı olmayan organizasyonlardır. NPO'ların temel performans ölçütleri misyonlarıdır. Bir misyonu sağlamak için kuru-

lurlar. Ben bir üniversitenin kâr odaklı olduğu zaman temel misyonlarının gereklerini yerine getiremeyeceğini düşünüyorum. Bunun örneklerinin Türkiye'de yaşandığını duyuyoruz.

- "İTÜ Mühendis yetiştirir, başka üniversiteler yönetici yetiştirir" şeklinde bir söylem vardır. Siz bir yönetim uzmanı olarak, İTÜ'deki yönetim eğitimi nasıl buluyorsunuz? Biz gerçekten de sadece mühendis mi yetiştiriyoruz?

Ben, yönetim biliminin mutlak anlamda bir pozitif bilim olmasa da, temel bilimler arasında olduğunu düşünürüm. Yönetimle ilgili temel bilgileri almadan bazı şeyleri yapamazsınız.

Nasıl ki, matematik öğrenmeden mühendis olamıyorsunuz, yönetimin temel bilgilerini almadan da yönetici olamazsınız. Nedir bu temel bilgiler? Planlama, kontrol, motivasyon, karar verme, insan ilişkileri, sorun çözme, liderlik v.b. Vefat etmiş olan hocamız rahmetli Gündüz Pamuk, yönetim derslerinin liselere konulması gerektiğini söylerdi. Yaşamımız organizasyonların içinde ve insanlarla geçiyor. Bu bilgileri bilmek, organizasyon içerisindeki hayatı kolaylaştırır ve daha anlamlı kılar. Bu açıdan İTÜ'deki yönetim bilimleri eğitimi yetersiz. Çünkü tek bir fakültenin içine hapsolmuş durumda. Böyle olunca, yönetim bilgi ve becerilerine sahip olmadan iş hayatına yönelen mezunlar bu boşluğu başka kaynaklarla doldurmaya çalışıyorlar.

- Üniversitemizin bundan sonraki dönemlerde çağdaş ve dinamik bir yapıya kavuşması için atılması gereken adımlar nelerdir?

İTÜ'de ilk defa bir kurumsal stratejik planlama süreci başlatıldı. Sade-

ce bir plan hazırlanması değil, gönüllü, hazırlıklı katılımı destekleyen bir mekanizma yaratılmaya çalışılıyor. Organizasyonun kendi kendini yönetebilmesi ve stratejilerini oluşturabilmesi için stratejik planlama süreci, diğer üniversitelere de örnek olacak önemli bir çalışmadır.

Tüm sorun, organizasyondaki insanlara hükmetmek, onlara bir şeyler dayatmak değil, insanların duygu, düşünce ve enerjilerinin açığa çıkmasını sağlayacak ortamlar yaratabilmektir. İTÜ Yönetimi bu anlamda ciddi niyetler taşıyor, adımlar atıyor.

MEZUNLAR, ÜNİVERSİTENİN HEM GEÇMİŞİ, HEM GELECEĞİDİR.

- Mezunlarımıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Her organizma bir çevre içerisinde yaşar ve bu çevreyle olan ilişkisini canlı tutabildiği ölçüde yaşamını devam ettirir. Üniversite için de bu geçerlidir. Mezunlar bu çevre içerisinde son derece önemli bir yer tutar. Mezunlarla ilişkiler, sanayi ile ilişkiler kadar önemlidir. Mezunlar üniversitenin hem geçmişi, hem de geleceğidir.

Bu noktada karşılıklı sorumluluklar yerine getirilirse, organizasyonun ileriye taşınması için çok önemli bir fırsat yakalanabilir. Biz bu konuda bazı zayıflıklar taşıyoruz. Mezunlar Derneği bu noktada bir aracı olabilir. Ancak mezunların da ciddi sorumlulukları vardır. Sorumluluğu derneğe bırakıp, dernek bu işi yapsın demek bence yeterli değildir.

Biz İTÜ olarak kendi gücümüzün ve potansiyelimizin farkında değiliz. Bu topluma verebileceklerimizin farkında değiliz. Bu toplumun geleceği üzerindeki söz hakkımızın da farkında değiliz. Derneğin bu noktada önemli bir yerde durduğunu, önemli bir misyon taşıdığını düşünüyorum.

-Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Ben de teşekkür ederim.

İTÜ'de Mühendislik Eğitimi ve İş Yaşamı

İpek KIŞLALI

Araştırmacı ve İK Uzmanı (Master)

Uzay Mühendisliği'ndeki öğrenimim boyunca (1996-2000) farklı bölümlerde okuyan İTÜ mühendislik öğrencileriyle, mühendis olan ve çalışan kişilerle de sohbet ederdim. Şimdi de farklı sektörde çalışan pek çok mühendis arkadaşım, dostlarımla, aile üyeleriyle sohbetlerimiz devam ediyor. Kimisi mühendislik yapıyor, kimisi de çok farklı bir alanda çalışıyor, ama hepimizin ortak bir noktası var: mühendis yaklaşımımız. Bu yaklaşım, üniversite eğitimimizin bize kazandırdığı öncelikli değerimiz. Bu değer oluşmasında ve İTÜ'nün mühendislik eğitiminde Türkiye'nin önde gelen üniversitesi olarak kabul görülmesinde, temel aldığı ve gelişime açık tuttuğu sistem kritik bir rol oynamaktadır. Bu sistemin içinde pek çok dersler aldık. Üniversitede derslere katıldıkça arkadaşlarla kafamızda bazı sorular canlanırdı:

- Şimdi bu öğrendiklerimizi nerede kullanacağız?
 - Bu teoriyi pratiğe nasıl dönüştürüp uygulayacağız?
 - Bu öğrendiklerimiz gerekli mi, yeterli mi?
- gibi sorular oluşurdu. Zamanla daha

karmaşık, daha detaylı, daha irdeleyici, inceleyici, ihtiyaca ve faydaya yönelik sorular sorar hale geldik... Bu sorularımızı başta ailemiz, öğretmenlerimiz ve tanıdığımız mühendislerle paylaşmaya çalışırdık ve ortak yanıtlar alırdık. Bu soruları sormuş olan bizler, şimdi çalışan mühendisler olarak, bize verilmiş olan cevaplardaki ortak görüşleri paylaşmaktayız. Bu cevaplar, mühendislik eğitimi almış olan kişiyi farklı ve güçlü kılarak öne çıkarmakta, yaşamı boyunca mühendisin üstlendiği kilit rolü belirlemekte ve katkısını gözler önüne sermektedir. Mühendislik eğitimi almış bir kişinin, iş yaşamıyla beraber tüm yaşamına aktaracağı özelliklerden bazıları önceki üç sorunun cevabında gizli aslında, işte cevaplar: Mühendislik eğitimi alan kişi;

■ Olaylara analitik olarak yaklaşma becerisini kazanmakta ve öğrendiklerini güncelleyerek durumlara, koşullara uyumlu hale getirerek kullanması gerektiğini görebilmektedir.

■ Bütünsel yaklaşım kazanmasına ek olarak, teori ve pratik arasındaki farkların, aktarılabilir noktaların araştırmasına yönelerek bir yöneticide olma-

sı beklenen özellikleri kazanmaktadır.

■ Gerek ve yeter şartları irdeleyerek sistemlerin geliştirilmesine yönelik hedefler belirleyerek ölçülebilir, hesaplanabilir, olabildiğince somut, yönetsel, düzenli, sınırları belli çalışmalar yapmakta ve karşılaştığı durumlara, sorunlara gerçekçi çözümler üretmeyi amaçlar hale gelmektedir. Çözüm odaklı karakteri ile yapıları, olanı inceleme, değerlendirme; yapılabilecek olanı en uygun haliyle öneri olarak sunma becerisine sahip hale gelebilmektedir. Bir diğer önemli tespite ise, iş yaşamında çoğu yöneticinin mühendislik eğitimi almış olduğu görülmektedir.

Mühendislerin yöneticilik kademelerine kadar yükselebilmemesinin nedeni, işte bu kazandıkları yaklaşımların doğal bir sonucudur. Mühendislik eğitiminde verimi arttırmak için; mühendis adaylarının spor, sanat, sosyal ilişkiler, farklı bilim ve çalışma alanlarıyla daha da zenginleştirilmiş bir eğitim programına doğru yönelindiği görülmektedir. Özellikle iş yaşamında karşılaşılan belli başlı sorunların mühendislik eğitiminde örnek olay çalışmaları olarak ele alınmasının artırılması, mühendis adaylarını gerçek hayata daha da yakınlaştıracaktır.

Mühendislik eğitimiyle kazanılan özellikler, yalnız iş yaşamında değil, tüm yaşamı boyunca o kişiyi ihtiyaç duyulan, aranan, tercih edilen ve mesleğiyle, yaklaşımıyla özel olan kişi konumuna yükseltmiştir. Bu saygın konumu korumak ve verimi yükseltmeye yönelik çalışmalarımızı arttırmak, biz mühendislere düşüyor. Tüm mühendislere ve mühendis adaylarına yaşamları boyunca ve iş başında nice başarılar... ■

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ OLAĞAN GENEL KURULUNUN ARDINDAN

İTÜ Mezunları Derneği Olağan Genel Kurulu 27 Nisan Çarşamba akşamı İTÜ Taşkılla Binası 109 No'lu salonda yapıldı. Önceki senelere göre çok daha renkli ve hareketli geçen Genel Kurul'da Yük. Müh. Eşref Denizhan dernek başkanlığına beşinci defa ezici bir çoğunlukla seçildi.

Dernek Başkanı Eşref Denizhan'ın yaptığı kısa açılış konuşması ile başlayan Genel Kurul'a, Divan Heyeti seçimi ile devam edildi. Divan Heyet'i başkanlığına Hulusi Damgacıoğlu, Başkan Vekilliği'ne Mete Tapan, üyeliklere de Tamer İlhan ve Merve Tanrıöver seçildiler.

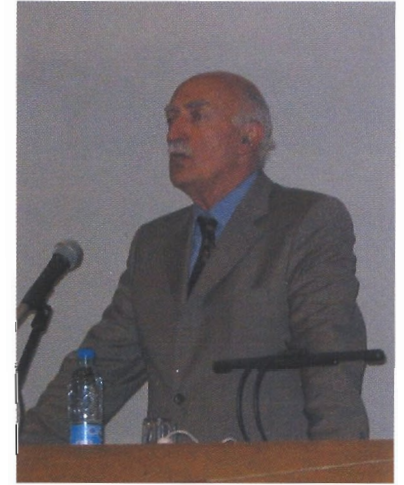
Genel Kurul'da, Atatürk, silah arkadaşları, İTÜ'den ebediyete göçen hocalar, arkadaşlarımız ve gençlerimiz için yapılan 1 dakikalık saygı duruşunun ardından, İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan'ın konuşmasına geçildi. Prof. Dr. Karadoğan Genel Kurulun İTÜ mezunlarının birlikteliğinin bir

simgesi olduğunu söyledi. Sadece İstanbul içerisinde değil, tüm Türkiye'de ve yurtdışında çeşitli ülkelerdeki tüm İTÜ mezunlarına ulaşmamız ve bağlarımızı kuvvetlendirmemiz gerektiğini belirten Prof. Karadoğan, geleneklerimizi içimizde hissederek yolumuza devam edeceğimizi vurguladı ve sözlerine şöyle devam etti:

"İTÜ'nün büyüklüğünün en büyük göstergelerinden biri, 1300 doktora öğrencisiyle Türkiye'de en çok doktora öğrencisine sahip üniversite olmasıdır. Bu sayı laboratuvar, kütüphane gibi altyapı imkânlarımızın büyüklüğüne işaret eder. Şu an toplam 21 bölümümüz akreditasyon işlemlerini tamamlamış durumdadır ve yabancı üniversiteler ile eşdeğer çift dalda diploma verebilir hale gelmişlerdir... Üniversitemizin içerisinde bulunduğu darlık dönemini el ele vererek atlatacağız. Mezunlar Derneği ile İTÜ'nün bu noktada işbirliğine gitmesi gerekmektedir. Burada bahsettiğim, büyük miktarlardaki katkılardan çok, az ama çok sayıda katkılardır. Üniversitede yıllardır süren bir yüzme havuzu ve kütüphaneye inşaatımız var. Bu inşaatları biran önce bitirip, kâr getirir hale dönüştürmemiz gerekiyor. Ancak üniversitemize ayrılan ödeneklerle bunları yapma şansımız yok. Bu nedenle elbirliği içinde hareket etmemiz ve birlikteliğimizi bireysellikten kurtarmamız gerekiyor. Mezunlar Derneği seçimlerinin hepimize hayırlı olmasını dilerim."

İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan'ın konuşmasının ardından, geçmiş döneme ait faaliyet raporu, bilâncolar ve gelir gider tabloları ve denet-

çiler raporları okundu ve çeşitli üyelerimiz raporlar üzerine söz aldılar. Söz alan üyeler, genel olarak personel giderlerinin yüksek ve burslara ayrılan bütçenin az olması nedeniyle eleştirilerini dile getirdiler.

Ardından yapılan oylama sonucu raporlar çoğunlukla kabul edildi. Oylama sonrasında söz alan Dernek Başkanı Eşref Denizhan, İTÜ Mezunları Derneği bütçesine dair yaptığı açıklamalarda derneğin geçtiğimiz senelerde oldukça sıkıntılı günler geçirdiğini, ancak yeni bir dönemin eşiğinde olduğunu söyledi. Derneğin önümüzdeki dönemde öncelikli olarak mekân sorununu çözmeye yönelik adımlar atacağını ve bütçenin dikkate değer bir kısmının bu hedefe yönelik olarak ayrıldığını söyledi. Bütçe görüşmelerinin ardından başlayan başkanlık seçimlerinde 4 aday yarıştı. Adaylar; Üstüner Akoğuz, Eşref Denizhan, Burhan Yilmazyavuz, Yıldız Sey yaptıkları kısa konuşmalarda projelerinden ve hedeflerinden bahsettiler. Başkanlık seçim-

leri sonucuna göre Eşref Denizhan 59 oyla İTÜ Mezunları Derneği Yönetim Kurulu Başkanlığı'na bir kez daha seçildi.

Diğer adaylardan Üstüner Akoğuz 14, Yıldız Sey 9, Burhan Yılmazyavuz ise 2 oy aldı. Yönetim Kurulu seçimi-

rinde ise, 59 oy alarak Yönetim Kurulunu oluşturan listede aşağıdaki isimler yer aldı.

İTÜ Mezunları Derneği Yeni Yönetim Kurulu

Başkan: Eşref Denizhan

Üye: Orhan Baykal

Üye: Barlas Eryürek

Üye: Hasan Tunaboylu

Üye: Azmi Bakdur

Üye: Selçuk Ünal

Üye: Suzan Karaibrahimoğlu

Üye: Ayşe Bölükbaşı

Üye: Cumhuri Şahin

Üye: Sinan Ardalı

- İnş. Yük. Müh. 1954

- İnş. Yük. Müh. 1956

- Prof. Dr. Yük. Müh. 1969

- İnş. Yük. Müh. 1983

- Mak. Müh. 1980

- Elkt. Müh. 1980

- Jeoloji Müh. 2000

- Kimya Müh. 1998

- Jeodezi. Fotogr.Müh. 2001

- Fizik Müh. 1994

Serbest Danışman

Gama İnşaat

İTÜ Makina Fak.

Özdemir Yapı Tic. A.Ş.

Serbest Yön.

Teknet A.Ş.

Aneks. Ltd. Şti.

Petrol Ofisi

Gebze Yüksek Tek. Ens.

Boyut Lojistik

Genel kuruldan görüş ve dilekler:

"İletişim mail'le olmaz, iletişim gerekir. Yönetim Kurulu'na önerim, çeşitli alt komisyonlar kurup, çeşitli meslek odalarıyla, alt guruplarla, iletişime geçmesidir. Aidat ödemekle üyelik olmuyor."

Atilla Erdoğan

"50-55 devresi mezunuyum. Derneğin bir organizasyonu olması ve önerilerimizi bu organizasyona yazılı olarak iletmemiz lâzım. Dernek bu düşünceden istifade etmeli."

Cahit İdil

"Çok yol almamız gerekiyor. Derneğin en önemli işlevi mezunları bir arada tutabilmek. Mezunlarla ilişkiler çok önemli. İTÜ'de eksik olan bir faaliyet olarak, yeni mezunlara eski mezunların destek vermesi çok önemli. İTÜ MED'in BÜ MED veya ODTÜ MED'den geri kalmaması gerekiyor. Her ilde, her ülkede İTÜ'lüleri toplayan temsilciler olmalıdır. 5000 üyenin 55000'e ulaşması büyük başarı olacaktır."

Ülkü Arıoğlu

"65 Makine mezunuyum. Bir çalışma programı hazırlamak gerekiyor. Kurulacak komisyonlarla, üyelerin aktif hale getirilmesi gerekiyor. Hedeflerimiz olmalı ve bu hedefler gerçekleştirilmelidir. Gelecek sene daha büyük bir kurul yapalım."

Yavuz Bayülker

"Üyelerimize kendimizi anlatamadığımızı görüyorum. Bunu değiştirmemiz gerek."

Azmi Bakdur

İNSANCA VE KALİTELİ BİR ÜNİVERSİTE

İşletme Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Ahmet Fahri Özok ile Söyleşi

Röportaj: Özgür Akarsu

Sorunların çözümüne katılımcı bir şekilde yönelmezseniz, başarıya ulaşmanız mümkün değildir. Biz öğrencilerimize aktardığımız bir yönetim ve çalışma anlayışını kendi kurumlarımızda uygulamaya çalışıyoruz. Bizim öğrencilerimiz bize gelirken müşterimizdir. Mezun olup da çalışma hayatına atıldıklarında bizim ürünümüz oluyorlar. Bu nedenle hem teknik yönden hem de sosyal yönden çok iyi yetiştirilmeleri gerekiyor.

- İşletme Fakültesi'nde yeni döneme ilişkin görüşleriniz nelerdir? Öncelikli olarak ele almak istediğiniz konular nelerdir?

Biliyorsunuz bütün sistemlerin en önemli ögesi insandır. Üniversitede insan ögesi, öğrencilerimizden, öğretim elemanlarımızdan ve çalışanlardan oluşur.

Biz bu yapı içerisindeki insanlarımızın gelişimini, eğitimi ve karşılıklı etkileşimini göz önüne alarak en iyisini yaratmaya çalışıyoruz.

- Fakültemizdeki en önemli eksiklik sizce nedir?

En büyük eksikliğimiz finansal kaynaklar. İnsan gücü, yetenek ve kapasite olarak oldukça iyi durumdayız. Öğrencilerimiz Türkiye'nin ilk 1500'ü

arasından geliyor. Seçkin bir öğretim kadromuz var. Ancak insanca ve kaliteli bir yaşam için sağlanması gereken fiziksel kaynaklarımızın yeterli değil.

- Bu soruna yönelik bir çözüm önerileriniz var mı?

Kendi kaynaklarımızı yaratmak yönünde çabalarımız var. Sanayi ile karşılıklı kazanç ilişkisi kurarak onların bizim bilgi birikimimizden yararlanmalarını ve üniversiteye kaynak yaratmalarını sağlamaya çalışıyoruz.

Üniversite sanayi işbirliği projelerinin başarısı, bölüm bazında kurulan organik ilişkilerin geliştirilmesine bağlı. Kurulan ilişkilerin kurumsal bir yapıya kavuşturulması gerekiyor. Yurtdışında üniversitelerin kurdukları kaynak yaratma modelleri örnek alınabilir.

- Kaliteli ve insanca bir yaşam sizce nasıl bir yaşamdır?

İnsan faktörünün ön plana alındığı bir yaşamdır. Toplam Kalite anlayışının birtakım ilkeleri vardır: Katılımcılık, sürekli iyileştirme, liderlik, sıfır hata, sıfır iş kazası, süreçlerle yönetim vb. Bunların çoğu insanla ilgilidir. Sorunların çözümüne katılımcı bir şekilde yönelmezseniz, başarıya ulaşmanız mümkün değildir.

Biz öğrencilerimize aktardığımız bir yönetim ve çalışma anlayışını kendi kurumlarımızda uygulamaya çalışıyoruz. Bizim öğrencilerimiz bize gelirken müşterimizdir. Mezun olup da çalışma hayatına atıldıklarında bizim ürünümüz oluyorlar. Bu nedenle hem teknik yönden hem de sosyal yönden çok iyi yetiştirilmeleri gerekiyor.

- *Yönetmek fiili sizin için ne anlam ifade ediyor?*

Tanımlanmış görevleri en iyi biçimde yapabilmeyi anlatıyor. İyi bir yönetici, insanlara örnek olmalı, üzerine aldığı görevleri en iyi şekilde başarmalı, insanlarla iyi ilişkiler kurmalı ve amaçlarını gerçekleştirmeyi bilmelidir. Bunu yaparken karşılaştığı kısıtları aşmak ve hedeflerini gerçekleştirmek zorundadır.

- *Evrensel olarak iyi bir yönetim tarzı tanımlanabilir mi?*

Bir takım emirlerin uygulanmasını isteyen yönetim tarzından, katılımcı bir yönetim anlayışına doğru gidildi. Takım çalışmasında, katılımcı bir anlayışla hedeflerin gerçekleştirilebileceğini düşünüyorum. İnsanların potansiyellerini ortaya çıkarmak için, katılımcılık son derece önemli. **Akıllı bir yönetici insanların potansiyellerini ortaya koyabilecekleri koşulları yaratır.**

- *Tüm altyapı ve üstyapı kurumları ile üniversitelere baktığımızda, bu bahsettiğiniz hedefleri gerçekleştirebilecek bir yapıya ve işleyişe sahipler mi?*

Bazı üstyapı sorunları yaşadığımız doğrudur. Üniversitelerin yayımladıkları bilimsel yayınlar kadar sanayi ile kurdukları ilişkinin düzeyi de son derece önemli. Bunları geliştirmek de bizim sorumluluğumuz. Türkiye'nin ve sanayinin problemlerine de üniversitelerin çözüm üretmeleri gerekiyor. Örneğin "Verimliliği artırma yöntemleri nedir? Biz nasıl daha verimli ve üretken bir sanayi yaratabiliriz?, KOBİ'lerin sorunları nelerdir ve nasıl çözümler üretilebilir?" sorularına da cevap aramalıyız. Ülke olarak makale yayımlarında yaptığımız sıçramayı bu

alanlara da yaymalıyız. Yaptığımız çalışmalarını Türkiye'nin gelişmesi ve kalkınmasına daha fazla hizmet etmesini sağlamalıyız.

- *İşletme ve Endüstri Mühendisliği'nin puanları düşme eğiliminde, bu sizce geçici bir durum mu yoksa devam eder mi?*

Ben bu durumun geçici olduğunu düşünüyorum. Endüstri Mühendisliğinin teknik ve bilgilerine her zaman ihtiyaç olacaktır. Halen birçok yönetici, Endüstri ve İşletme Mühendisleri-

nin kurumlarına nasıl katkıda bulunacaklarını bilmiyorlar.

Bunu öğretmek ve tanıtmak konusunda bizim mezunlarımıza büyük iş düşüyor.

- *Mezunlarımıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?*

Biz tüm mezunlarımızla gurur duyuyoruz, ve onlarla ilgili son derece olumlu eleştiriler alıyoruz, hepsine sevgiler sunuyorum, karşılıklı kazanç kuralı çerçevesinde üniversitemize yapacakları katkıları bekliyoruz. ■

KEHANE +

Merve Tanrıöver

Bir gün bir şekilde geleceğinizi öğreniyorsunuz: 2 ay sonra genel müdür olacaksınız, 1 yıl sonra sevdiğiniz bir yakınınız vefat edecek, 13 yıl sonra öleceksiniz. Ne hissedersiniz? Bu söylenenler hiç söylenmemiş gibi yaşamak kolay değildir elbette. Bu gerçeğe yaşamaya devam etmek de öyle. Belki önce işyerindeki durumları gözden geçirirsiniz; genel müdürle aranızda başka bir basamak yoktur ve genel müdürü yakın takibe alırsınız. Derken genel müdürün açığını yakalarsınız. Fakat bu tesadüf midir? Yoksa açık yakalamak için çabalamanızdan mıdır? Bu soruya asla cevap veremezsiniz. Ve o da nesi, sahtekârlığı ortaya çıkan genel müdür işten çıkarılır, yerine siz gelirsiniz. Mutlusunuz. Maaşınız 2,5 katına çıktı. İşleri de iyi

idare ediyorsunuz. Kehanet gerçek oldu. Ve hatırlarsınız, 1 yıl sonra sevdiğiniz bir yakınınız vefat edecek. Acaba hangisi? Acaba ne zaman? Acaba neden? Nasıl engel olabilirsiniz bunun gerçekleşmesine? Annenizi en ufak bir rahatsızlığında günlerce hastanede tutmaya, sevdiklerinizi sürekli gözetmeye, aramaya, onların sağlık sorunlarıyla sık sık ilgilenmeye başlıyorsunuz. Pekiyi, ya bu sağlıktan kaynaklı bir ölüm değil de, kaza sonucu bir ölümse? Nereden bilebilirsiniz ki? Bu düşünce çıldırtır sizi. Sevdiklerinizin güvenliğini sağlamak için elinizden geleni yaparsınız. Ne genel müdürlüğün bir tadı kalmıştır artık, ne yaşamamanın... Sadece birkaç ay kalmıştır 1 yılın dolmasına ve siz hayatı panik halde yaşıyorsunuzdur. Planlar yapı-

yorsunuz, olasılıkları hesaplıyorsunuz. O ölürse hayatım nasıl değişir, diğeri ölürse ne şekilde etkilenirim gibi düşünceler kafanızdan bir türlü çıkmıyor. Ve hatta, itiraf etmeye utansanız da, bir tercih yapmanız gerekse, kimi seçeceğinize bile karar verdiniz. Tarttınız, ölçtünüz, biçtiniz ve onu seçtiniz! Onu çok sevmenize rağmen, içlerinde yaşamaya en az hakkı olanın o olduğuna inandırdınız kendinizi. Ve bekliyorsunuz 1 yılın dolmasını. 1 yıl doldu... 1 yıl bitti... Ama kimse ölmedi... En azından şimdilik. Pekiyi, ya diğer kehanet? Acaba o gerçekleşecek mi? 13 yıl? 13 yıl boyunca huzurlu bir hayat ve sonunda ölümü bekleyiş mi? Yoksa 13 yıldan daha önce ölme olasılığının göz önünde tutulduğu tedirgin bir hayat mı? Kim bilebilir?

sentez

TEMİZLİK ÜRÜNLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

www.sentezgrup.com.tr

email: info@sentezgrup.com.tr

Sentez Temizlik Ürünleri San.Tic.Ltd.Şti. Fabrika : Nurtepe Mah. Uhud. Sok.

Uhud Pasajı No:1 Kağıthane / İstanbul / Türkiye Tel : +90 212 295 81 11 - 295 29 71 Fax : +90 212 295 86 36

elino®

Merkez: Reşitpaşa Mah. Tuncay Artun Cad. Deniz Bank Üst Sitesi No:31 İstinye/İSTANBUL
Tel:(0212) 229 98 91 pbx Fax: (0212) 229 98 93

MEYAN OTANTİK CAFE-RESTAURANT AÇILMIŞTIR

Doğal ve ekolojik ürünler kullanarak, Anadolu'daki yöresel kültürlerimize özgü yemekleri, otantik (Değişmemiş) sekiyle ağız tadınıza sunan

MEYAN OTANTİK RESTAURANT

sıcak bir ortamda hizmet vermeye başlamıştır. Sizlere doğal (hormonsuz) ürünler, doğal yemekler ve diyet yemeklerinden oluşan zengin bir mutfak sunmaktadır.

- Doğal ve otantik yemekler,
- Tandir ekmeği ve tandir ekmeği ile hazırlanmış dürüm çeşitleri,
- Doğal içecekler (Meyan Serbeti, doğal şuruplar ve serbetler, doğal çaylar)
Taş fırında odun ekmeği, güveç ve pide çeşitleri.

Sabah saat 07:00'de tandir ekmeğinin sıcaklığının sunulduğu kahvaltı ile başlayan servisimiz, gün boyu sürerek saat 23:00'e kadar devam edecektir.

Özel yemeklerimiz damak tadınızın vazgeçilmezlerinden olacaktır. Mutfagımız tüm misafirlerimize açıktır.

Paket Servis
0212 210 04 95

www.meyan.com.tr

Gürsel Mah. Özogul Sokak No: Kağıthane/İSTANBUL
Tel:(0212) 210 04 94 - 95 Fax: (0212) 210 13 33

YÖNETMEK, UZUN VADELİ BİR PLAN İÇİNDE BU GÜNÜN KAYNAKLARINI KULLANMAKTIR”

Prof. Dr. Taner Derbentli ile söyleşi

Röportaj: Özgür Akarsu

Makine Fakültesi Dekanı sayın Derbentli ile bir yönetici olarak özelde İTÜ’de, genelde de Türkiye’de yöneticilerin sorunları ve gündemleri hakkında fikir veren bir söyleşi yaptık.

arlarımızı geliştirmek olacak. Toplumu yaptığımız çalışmalar konusunda çeşitli sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği içinde bilgilendirmek de amaçlarımızdan biri olacak. Örneğin; Beyoğlu Belediyesi bizden çeşitli komisyonlarda görev almamızı istedi. Olumlu yaklaşıyor. Bu bir örnek. Bu gibi çalışmalarımız olacak.

KAYNAKLARIMIZI PLANLI OLARAK KULLANAMIYORUZ

- Makine Fakültesi Türkiye’nin en köklü fakültelerinden biri. Sizce fakültenin en büyük sorunu nedir? Ve buna dair çözüm önerileriniz nelerdir?

Makine Fakültesi’nde de diğer fakültelerde de en büyük sorun, yöneten kişilerin parasal kaynakları kullanmada sıkıntıları. Söylemek istediğim, parasal kaynakların hiç bir denetime tâbî olmadan kullanılması değil, ama bence yönetici insanların parasal kaynakları hem sağlamada hem de kullanma konusunda bir takım esneklikleri olabilirdi. Türkiye’de kamu yönetiminin en büyük sorunlarından biri, kaynaklarını önceden planlayıp kullanamamak.

Üniversiteler açısından bir çözüm düşünülecekse, üniversitelerin mali özerkliğinin sağlanması gerekir. İdarî özerklik kısıtlı olsa da var, ama mali özerklik yok. Gününbirlik olarak parasal kaynaklarımızı tüketiyoruz. Önceden planlanmayan kaynak kullanımı israfı yol açıyor

- Fakültemizde şu an verilen eğitimin düzeyi, dünya ile karşılaştırdığımızda nerede?

Fakültemizdeki eğitimin düzeyi dünya ile karşılaştırıldığında oldukça yüksek. Fakültemiz ABET eşdeğerlilik sertifikasının aldı. Bizim programlarımız uluslararası düzeyde kabul edilebilir nitelikte. Ama bunlar eğitimin mutlaka o düzeyde olduğunu göstermiyor. Eğitimin iyi olabilmesi için başka kıstaslar da gerekli, örneğin laboratuvarlarımızın belli standartları aşmış olması gerekir. Laboratuvarlarımızın istenen düzeyde olduğunu söyleyemeyiz. Bir de araştırmaların sanayiden kopuk olmaması gerekir. Sanayi ile işbirliği içinde elde edinilen deneyimlerin eğitime aktarılması gerekir. Bu açılarından eğitimimizin düzeyinin istenilen seviyede olduğunu söyleyemeyiz.

-Makine Fakültesindeki yeni dönemimize ilişkin öncelikli olarak ele almak istediğiniz konular nelerdir?

Makine Fakültesi’nde geçen dönemde başlayan bazı çalışmalar var. Özellikle; Mehmet Demirkol’un döneminde ABET eşdeğerlilik sertifikasının alınmasına büyük önem verildi. Benim dekan olarak dikkat edeceğim hususlardan biri de, bu standartlaşmanın devamını sağlamak olacak. İkinci olarak, Makine Fakültesi’nin araştırma gücünü ortaya çıkarmaya çalışmak ve bu kapsamda sanayi ile işbirliği içinde fakültemize maddî gelirler sağlamak, bu sağlayacağımız gelirlerle laboratu-

- *Makine Fakültesi mezunu bir İTÜ'lünün hangi özelliklere sahip olmasını beklersiniz ya da dilersiniz?*

Mezun ettiğimiz öğrencilerin temel meslek bilgilerini iyi almış olmasının isterim. Tasarım becerilerinin gelişmiş olmasını, yazılımları rahat kullanabilmelerini, uluslararası kaynakları kullanarak meslekî becerilerini geliştirebilmeleri için yabancı dillerinin iyi olmasını isterim. Ayrıca etik ve ahlâkî konularda bazı kıstasları benimsemiş olmaları da gerekir

- *Sizce yönetmek ne demektir?*

Yönetmek, bence uzun vadeli bir plan içerisinde bugünkü kaynakları verimli olarak kullanmak ya da kullanmaya yönlendirmektir. Bizim toplum olarak en büyük eksiklerimizden biri de, uzun vadeli planlar yapmamamız. Bu, kurumun kurumsallaşması anlamına gelir bir bakıma. Kurumsallaşma sağlanırsa, kim yönetime gelirse gelsin, o planlar çerçevesinde çalışır. Bu bakımdan yönetimin kişilere bağlı olmaması gerekir.

- *Üniversitemizin hedefi ne olmalı?*

En başta, iyi bir yüksek eğitim verebilmek. İkinci hedefimiz de, ülke sanayinin yararına olacak araştırmaları yapmak. Bir Mühendislik Fakültesi olarak Temel Bilimler'den çok, sanayiye yönelik teknolojik araştırmalar yapmalıyız. Toplumun aydınlatmak sorumluluğumuz.

- *Şu an fakültemizin farklı kurumlarla ve sanayi şirketleriyle ortaklaşa yürüttüğü projeler var mı?*

Aslında var, ama o kadar fazla değil. Bu ilişkiler daha çok öğretim üyelerimizin sanayi kuruluşlarında danış-

man olarak görev almalarıyla gerçekleşiyor. DPT, TÜBİTAK, Milli Savunma Bakanlığı gibi devlet kuruluşlarıyla yürütülen bazı projeler var.

KAYNAKLARIN KULLANIMINDA HERKESİN SÖZ SAHİBİ OLMASI GEREKİR

- *Son olarak eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?*

Üniversitelerin demokratik yönetimine değinilebilir. Bence üniversitelerin demokratik yönetimi demek, kaynakların kullanımında bütün öğretim görevlilerini söz sahibi kılmak anlamına geliyor. Demokratik yönetimi aynı zamana kurumsallaşma ile eş anlamlı görüyorum. Bir kurumun politikalarının herkesin katkısıyla uzun vadeli hazırlanması gerekir. Bu sağlanırsa, yönetim değişiminde yaşanan sıkıntılar ve çekişmeler aşılabılır.

- *Demokratik yönetimi gerçekleştirmek için farklı uygulamalara gidilecek mi?*

Biliyorsunuz, yeni rektör döneminde artık dekan atamaları seçimle yapılıyor. İş bununla bitmiyor tabii. Kaynakları planlama sürecinin de birlikte yapılması gerekir.

- *Peki öğrencilerle dair bir hedef var mı?*

Öğrenciler kendileri ilgilendiren konularda yönetim kuruluna temsilcileri aracılığıyla katılabiliyor. Dekanlık görevime başladıktan sonra, onbeş günde bir öğrencileri sohbet toplantılarına davet ederek sorunlar hakkında konuştuk. Öğrenciler beklediğim coşkuyla katılmadılar. Çeşitli öğrenci kulüpleri var, onların faaliyetleri aracılığıyla öğrencilerimizle ders dışında da ilişkilerimiz oluyor.

- *Ekleme istediğiniz başka bir konu var mı?*

Personel atamaları konusuna da değinilebilir. Maalesef personel atamalarında ortaya konan kriterler hiç değişmedi.

- *Akademik personel mi?*

Evet. Bunun ötesinde, yükselmelerde bir rekabet unsuru yok. Dışardan çok fazla insan gelmiyor. Yeni insanların gelmesi, yeni düşüncelerin gelmesi anlamına geliyor. Bunun önünü açılması gerekir. İdarî personel için yeterli kadromuz yok. Boşalan kadrolara hemen atama yapılamıyor.

- *Mezunlarınıza vermek istediğiniz bir mesaj var mı?*

Önemli bir konu var. Yurtdışında mezunlar üniversite ile bağlarını koparmıyorlar. Üniversiteye maddî katkıda bulunuyorlar. Üniversitelerinin gelişmesine yardımcı oluyor bu tür yardımlar. Maalesef bizde bu çok yaygın değil. Mezunlar Derneği bu anlamda bütün mezunlara ulaşabilmeli.

- *Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.*

Ben de teşekkür ederim. ■

MACBETH

Dünya tiyatrosunun en önemli tragedyalarından biri olan Shakespeare'in Macbeth'i, İTÜ Mezunlar Tiyatrosu ve Seyyar Sahne ortak yapımı olarak, sahnelerde.

Geçen sezon Shakespeare'in "Bahar Noktası" oyununu canlı bir yorumla sahneye koyan İTÜ Mezunlar Tiyatrosu ve "Dünyanın En Güzel Hikayesi" adlı özgün çalışmayla seyirci karşısına çıkan Seyyar Sahne, bu sezon ortak bir Shakespeare yorumuyla sahnelerde. Shakespeare'in 1606 yılında kaleme aldığı Macbeth, 'görünür' ile 'gerçek' arasındaki çelişkinin ironisidir. Edebiyat tarihinin en tanınmış karakterlerinden Macbeth, kaderi avucunun içinde tutmayı ve geleceğe hükmetmeyi arzular, ancak iktidar yolunda attığı her adım onu şüphe ve

korkunun tutsağı yapar. Oyun, her zaman 'daha fazla'sını isteyen insanın nasıl 'bir insandan daha azına' dönüştüğünün öyküsüdür. Hiç şüphesiz Macbeth 400 yıl sonrasını yaşayan bizler için güncelliğini korumaya devam ediyor. Shakespeare'i dünyanın en çok okunan ve oyunları en çok oynanan yazarları arasına sokan şey, sadece evrensel temaları işlemesi değil, insan dürtülerinin, hırslarının ve arzularının önündeki perdeyi aralar ken kullandığı dildir. Shakespeare'in büyü, edebiyat tarihçilerinin halen bıkıp usanmadan çözümlemeye ça-

lıştıkları zengin anlatımında saklıdır. Bu büyüü keşfetmek, Shakespeare'le yeniden tanışmak ve belki daha da önemlisi, geçmiş ve bugün üzerine birlikte düşünmek için, Macbeth izleyicisini bekliyor.

"Hayat dediğin ne ki:

Yürüyen bir gölge, bir zavallı kukla bu sahnede:

Bir saat boy gösterip, boyun kırıp gidecek!

Bir daha da duyulmayacak artık sesi.

Bir aptalın anlattığı bir masal bu:

Kuru gürültüler, deli saçmalarıyla dolu."

Yazan: William Shakespeare

Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu

Yöneten: Celal Mordeniz

Yönetmen Yardımcıları: Senem Donatan,

Kerem Eksen, Erdem Şenocak, Rezzan İlke Yiğit

Dramaturg: Oğuz Arıcı

Müzik: Ege Karaosmanoğlu

Sahne Tasarımı: Rezzan İlke Yiğit, Celal Mordeniz

Kostümler: Mehmet Kimyon

Masklar: Şule Yiğit

Aksesuar: Efe Keleşoğlu

Işık Tasarımı: Lütfü Kaynar, Celal Mordeniz

Işık Kumanda: Zehra Genç, Özgür Solmaz

Afiş: Pınar Yoldaş

Prodüksiyon Sorumlusu: Suzan Karabrahimoğlu

Sahne Amiri: Nesrin Uçarlar

Oyuncu Kadrosu: Özgür Akarsu, Gülden Arsal, Sezin Bozacı, Senem

Donatan, Kerem Eksen, Özlem Ersoy Suzan Karabrahimoğlu,

Lütfü Kaynar, Efe Keleşoğlu, Selma Songür, Erdem Şenocak,

Merve Tanrıöver, Nesrin Uçarlar, Savaş Yıldırım, Rezzan İlke Yiğit

Bilgi ve İletişim İçin: 0537 2679856

Macbeth: İtici ve Çekici

Senem Donatan

Macbeth: Shakespeare'in en alımlı eseri. İnsanı her an şaşırtıyor, sürekli yeniden ve yeniden keşfedilmeyi talep ediyor. Cazibesi insanı hem yoruyor hem de diri tutuyor. Macbeth'i oynayan her kadro benzer duygularla haşır neşir olmuş mudur bilemiyorum, ama biz oyun sürecinde "insan olmak", "insanlıktan çıkmak" gibi kavramlar üzerine epey bir kafa yorduk. Ben kendi payıma anladım ki, insan olmak ve de insan kalmak zor zanaat. Hele etik kaygıların silikleştiği günümüzde, "insanca yaşamak" adına "insanlıktan çıkma"nın yadırganmadığı bir dünyada daha da zor. Macbeth ve Lady Macbeth, bencilikleri ve hırslarıyla bana günümüz insanını çağırıyorlar. Shakespeare'in oyunu yazdığı dönemin etik değerlerinin, toplumsal statülerinin katı ve berrak tarihine sığamıyorlar. Hırsları, onları trajik bir sona doğru sürük-

lüyor. Sonunda, tanrı tarafından, halk tarafından ve tabii bir de Shakespeare tarafından cezalandırılıyorlar. Niyetim "hırslı ve bencil olmak iyi midir, kötü müdür?" tartışması yapmak değil. Kırımca, bu iki özellik birbirinden bağımsız olarak düşünüldüğünde, ne iyi, ne de kötü. Ama birlikte harekete geçerlerse, yani insanın hırsı sadece kendine yönelirse, o zaman körleştirici ve yok edici bir etki oluşabiliyor. Günümüzde bir çok insanın Macbeth'inkine benzer bir tavırla iktidar hırsından körleşerek kendi varlığını tehdit eden her şeyi yok etmeye çalışması ya da Lady Macbeth gibi delirip intihar etmesi bir tesadüf olmasa gerek. Belki bizim kefaretimiz de budur. Macbeth ile Lady'nin biz modern insanlara bir çok yönden benzemesi, daha doğrusu Shakespeare'in bu benzerliği akıl almaz derecede güçlü kurgulamış olması, beni çok etkiliyor. Bu etki, prova sürecindeki tartışmalarımızla daha da güçlendi. Ama itiraf et-

meliyim ki, Macbeth ve Lady'i anlamak üzere çıktığım düşünsel yolculukta, bu benzerlik etkileyici olduğu kadar zaman zaman korkutucu da geldi bana. Çünkü bu süreç küçük hırslarım üzerine düşünmeme neden oldu, kendi karanlık yönlerimle yüzleşmeye zorladı beni. Bu süreçte, Macbeth ya da Lady Macbeth gibi olmaya ne kadar yakın durduğumu, insanlıktan çıkmanın ne kadar kolay olduğunu fark ettim. Tabii, bu gibi düşüncelere dalmamda Shakespeare'in muhteşem eserinin yanı sıra, oyun sürecinin hayatımda yarattığı dalganmaların payı da büyük. Dönüp baktığımda, aklıma son söz olarak şunlar geliyor: Macbeth çekici, çünkü insan olma çabamı derinleştiriyor. Macbeth itici, çünkü bana dünyanın "ben"den, "ben"im sevdiğimlerden, "ben"im bildiklerimden ve "ben"im hoş gördüklerimden ibaret olmadığını şiddetle hatırlatıyor.

BOMBALOSİ BOMBALOSİ BOM BOM BOM! TEKNİK TEKNİK ZIP ZIP ZIP!

Röportaj: Ayşe Bölükbaşı - Özgür Akarsu

Türkiye'de basketbol dediğimiz zaman akla gelen bir kaç takım vardır. Bu takımlar ülke basketbolunda önemli misyonlar üstlenmişler ve başarılarıyla bu sporun ülkemizde sevilmesini sağlamışlardır. Bu takımlardan biri kuşkusuz üniversite takımımız İTÜ... İTÜ, başarıları ve yapılanması ile özgün bir yere sahip. 1968, 1970, 1971, 1972, 1973 şampiyonluklarını kazanmış, "Yenilmez Armada"yı yaratmış, Kemal Erdenay, Hüseyin Alp, Ünal Ögün, Erdal Poyrazoğlu, Reşat Güney, Zeki Tosun, Cihat İlkbaşaran, Nuri Tan, Harun Erdenay, Levent Topsakal, Erman Kunter gibi unutulmaz isimleri Türkiye basketboluna kazandırmış bir takım İTÜ. Biz bu yazıyı yazarken, takımımız kendi kaynaklarına dayanarak inatla ve kararlılıkla mücadelesine devam ediyordu. Bir sezonda hem Fenerbahçe'yi, hem de Galatasaray'ı yenme başarısını göstermiş ve sezonun yarısından çoğunu yabancı oyuncusu olmadan geçirmişti. Takımımızın dünü ve bugününe ilişkin Genel Menajer Kemal Erdenay ve Kulüp Başkanı Prof. Dr. Emin Tacer'le görüştük.

Prof. Dr. Emin Tacer, Kemal Erdanay, Ayşe Bölükbaşı

ALTIN ARMADA'DAN GÜNÜMÜZE

KEMAL ERDANAY

- 1968'lerdeki altın yıllarda İTÜ basketbolunun başarısını sağlayan faktörler nelerdir?

Teknik Üniversite'de, o dönemde basketbola yatkın ve hızlı oynayan bir oyuncular topluluğu var. Bir önceki dönemde Yalçın Granit'le birlikte Avrupa'da ciddi başarılar elde edilmiş. Ayhan, Yaman, Hüseyin Alp, Minik Önder'lerin oluşturduğu enteresan bir kadro var. O kadrodan hemen sonra ardarda şampiyonluklar kazanılıyor. Antrenörlerimiz, Samim Göleç, Batur Abi, Şengül Kaplanoğlu dönemlerinde ciddi başarılar elde ediliyor.

O dönemki takımımız da millî takımın iskeletini oluşturuyor. Rahmetli Hüseyin Alp, Zeki Tosun, Reşat Güney, Cihat İlkbaşaran, Ünal Ögün, Nuri Tan ve Kemal Erdanay. Biz o dönemde hızlı bir basketbol oynar, hızlı hücumla dayanan bir oyun kurardık. Sonraki yıllarda, profesyonellik için içine girdi. Biz bu kadrodan Hüseyin Alp'i, Zeki Tosun'u, Cihat İlkbaşaran'ı, Nuri Tan'ı, Reşat Güney'i kaybettik. Birden bire 5 oyuncumuzu yitirince, takım orta sıralara oynamaya başladı. Uzun bir süre böyle gitti işler. Daha sonra, şu anki antrenörümüz, Recep Şen, Erman Kunter (şu an Fransa'da antrenörlük yapıyor),

Levent Topsakal, Harun Erdanay'ların kadrosu geldi. Saydığım isimler Türk basketbolu için son derece önemli isimler. Bu sene de, sezonun başından beri kendi kaynaklarımızla tutunmaya çalışıyoruz.

Diğer takımlar 3-4 yabancıyla oynuyor. Biz, tek yabancıyla -o da yeni geldi- elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyoruz. Bizim bu seneki gayemiz, play-out'lara kalmadan ligi bitirebilmek. Eğer büyük bir aksilik olmaz ise, bunu başaracağımıza inanıyorum.

- İTÜ kendi yetiştirdiği oyuncular ile ayakta kalan ve başarılar kazanan bir kulüp. Şu an alt yapıya yönelik neler yapıyor?

Alt yapımız istenilen seviyede değil. Kulüp Başkanımız Emin Tacer'in çabalarıyla, Gümüşsuyu'ndaki salon yenilendi ve kullanılmaya hazır hale geldi. Önümüzdeki sezon bu işe ciddi bir şekilde eğilmek düşüncesi içindeyiz. Altyapı sistemimizi, çeşitli nedenlerle zaman içinde yitirdik. Ancak bu konuda eski iddiamızı yeniden kazanacağımızı düşünüyorum.

- Türkiye Basketbolu nereye gidiyor?

Gördüğüm kadarıyla Türkiye'li iyi oyuncular yurtdışında oynuyor. Bu nedenle seyirci bu oyuncuları ligde seyredemiyor. Bu durum liglerin kalitesini düşürüyor.

Ancak yeni dönemde Tanjevic ve ekibi alt yapıya yönelik oldukça önemli bir çalışma başlattılar. Tanyevic, Orhun Ene ve Levent Topsakal ekibi 10 sene sonrasının takımını kurarak başladı işe. Aldığım duyular, oldukça iyi bir genç neslin yetişmekte olduğu yönünde. İleride NBA'de oynayacak kapasitede küçük bir ordu geliyor. Biz de İTÜ'de böyle bir hamle başlatmayı düşünüyoruz.

- Seyirci desteği nasıl sizce? İTÜ takımını sahipleniyor mu?

Fena değil, ancak sınav dönemlerinde düşüyor. %50, %60 civarlarında dolulukla oynuyoruz maçları. Geçen seneye göre seyirci sayısında biraz düşüş var

"DÜNKÜ MAÇTA YENİLMİŞSİNİZ" DİYORLAR. HAYIR DİYORUM "YENİLMİŞSİNİZ DEĞİL" "YENİLDİK" YA DA "YENDİK"

PROF. DR. EMİN TACER

- İTÜ Spor Kulübünün hedefleri nelerdir?

Teknik konularda iyi yetişmiş mühendisler yetiştiriyoruz. Ancak bizim mezunlarımızın hızlı ve doğru karar verebilen, paylaşmayı ve rekabet etmeyi bilen insanlar olmaları gerekiyor. Üniversitedeki spor çalışmaları bu düşünceyle başlatılmış.

İlk mezunlarımızın katkıları ve yıllar önce temelleri atılan altyapı, basketboldaki başarılarımızı getirmiş. Türkiye'de üniversiteler arasında İTÜ bu alanda oldukça ileride.

Birçok üniversite, bizim elde ettiğimiz başarıları tekrar etmek istiyorlar. Ancak, bu alanda yapılan yatırımlar meyvelerini yıllar sonra veriyor. 1953 yılında kurulan Spor Kulübü, halen çalışmalarına devam etmektedir, kurumsallaşmış bir yapı. Basketbolda 1. ligde bizden başka kulüp yok. Öğrencilerimiz yürüttükleri spor çalışmaları ile, 17-18 branşta çeşitli yarışmalara giriyorlar. Öğrencilerimiz kendi kurmuş oldukları kulüplerde yetişiyorlar, daha sonra ise kulüp çatımız altında lisanslı sporcularımız

oluyorlar. 2. ligde mücadele veren voleybol kız ve erkek takımlarımız ile futbol, eskrim, Amerikan Futbolu, Su-Altı Spor takımlarımızın hepsi öğrencilerimizden oluşuyor. Spor kulübümüzün misyonu tüm İTÜ'lüler arasında bir birliktelik sağlamaktır.

- Teknik Üniversite'nin anaokulu ve ilköğretim okulunda altyapı oluşturmaya yönelik bir çalışmanız var mı?

Türkiye'de spor, Kemal Erdanay'ların dönemine göre büyük bir değişim geçirdi. O dönemlerde hafta 3 antrenman yetiyordu. Şimdi ise, günde 2 antrenman yapmak durumundalar. Bu tüm branşlar için böyle. Bu tempoyu kaldıramıyor İTÜ'lü öğrenciler. Bir yandan dersler, bir yandan ağır bir çalışma temposu birlikte çok zor yürüyor. Ayrıca üniversiteye girmek de farklılaştı.

Sizin Teknik Üniversite'ye girebilmek için, işi gücü bırakıp ortaokuldan itibaren kendinizi derslere vermeniz gerekiyor. Bu nedenle çok daha az sayıda öğrenci sporla alâkalı oluyor.

Biz herşeye rağmen, spor okullarımızda çeşitli kurslar açtık ve öğrencilerimizi genç yaşta spora başlatmayı hedefliyoruz.

- Spor Kulübü olarak yaşadığınız en ciddi sorun nedir?

En büyük sıkıntımız spor etkinliklerine gereken ilginin gösterilmemesi. Elimizdeki bütün olanakları kullanarak, öğrencilerimizin ve mezunlarımızın spor etkinliklerimizi sahiplenmelerini sağlamaya çalışıyoruz. Ancak gösterilen ilgi sınırlıdır.

Bazen hoca arkadaşlarımla karşılaşıyorum, "Dünkü maçta yenilmişsiniz" diyorlar. Hayır diyorum, "yenilmişsiniz değil" "yenildik" ya da "yendik". Benim söylemek istediğim, sen İTÜ'lüsün, bu takım kişiler üzerine kurulu

değil. Biz Teknik Üniversite için çaba gösteriyoruz. Bazen öyle olaylarla karşılaşyoruz ki, sabrımız zorlanıyor. Ben öğrencilerimi araba tutup maça götürüyorum, bazıları gidiyor karşı takım lehine tezahürat yapıyorlar. Sen dışarıda hangi takımı tutarsan tut, İTÜ maçlarında İTÜ'yü savunman gerekiyor.

- Bu tablonun ortaya çıkmasında Teknik Üniversite'nin eksiklikleri var mı? Sadece kuşak farklılıklarıyla bunu açıklayabilir miyiz?

Geçmiş yıllarda sadece Makine, Taş-kışla ve Maden fakültelerinden ibaret iken, okul öğrenci sayısı daha azdı ve yurtlar üniversitenin yaşam merkeziydi. Ortak zaman geçirilecek mekânlar fazla olduğu için birliktelik fazlaydı. Spora gerektiği destek verir, imkânları yaratır ve idare olarak bu etkinliklere desteklersek, eski havanın oluşmaması için bir neden yok.

Öğrencilik yaşamları süresince bu tarz etkinliklere katılan öğrenciler, mezun olduktan sonra da üniversitelere daha fazla bağlı olurlar.

- Basketbol takımımıza geri dönersek, malî sıkıntıların takımımıza etkisi ne oluyor?

Şu an İTÜ Basketbol takımında oynayan birçok oyuncumuz büyük özverilerle buradalar.

Başka takımlardan gelen yüksek meblağlı teklifleri redederek İTÜ'ye sahip çıktıkları için cüzî paralarla oynuyorlar. Biz bu sene bir sponsor bulabilseydik, her şey çok farklı olabilirdi. Bu sene play-out'lara kalmadan ligde kalmayı başarırırsak ve alt yapı çalışmalarımızı hızlandırırırsak, önümüzdeki senelerde sahalarda son derece farklı bir İTÜ bulabileceğimizi düşünüyorum. ■

İTÜ'DE DOKTORA TÖRENİ

İTÜ, SANAT VE BİLİM DÜNYASINA 107 DOKTOR DAHA KAZANDIRDI

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ), 16 Şubat 2005 Çarşamba günü İTÜ Ayazağa Kampüsü Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde düzenlediği törenle, 2004-2005 akademik yılı doktora ve sanatta yeterlik diplomalarını dağıttı. Enstitülerden toplam 106 öğrencinin "doktora", 1 öğrencinin de "sanatta yeterlik" unvanı aldığı törende, ayrıca 2004 yılında TÜBİTAK ve TÜBA Teşvik

Ödülü kazanan İTÜ öğretim üyelerine de plaketleri verildi.

Törende, İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan, İTÜ'nün bilim insanı yetiştirme görevine ve araştırmaya verilmesi gereken öneme odaklanan bir sunum yaptı.

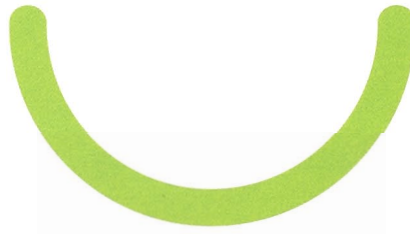
Konuk konuşmacı olarak Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. İlhan Tekeli, Türkiye için ör-

nek bir üniversite reformu önerisinden ve bu reformun aşamalarından bahsetti.

Enstitüler ve öğrenciler adına yapılan konuşmaların ve İTÜ Oda Orkestrası'nın konserinin ardından, akademik çalışmalarını başarıyla tamamlayan öğrencilere diplomaları Rektör Prof. Dr. Faruk Karadoğan ile danışmanları tarafından verildi.

yapı sektörüne
açılan pencere

yapi.com.tr

İTÜ'LÜ MEKÂNLAR ve SOSYAL İMKÂNLAR

Derneğimize üye olan birçok mezunumuz, İTÜ bünyesinde yapılan sosyal faaliyetlerin azlığından rahatsızlıklarını dile getirmekte. Biz de, yaz döneminin başında İTÜ mezunlarının katılabileceği sosyal, kültürel ve meslekî etkinlikleri bir araya getirdik.

PARK MÜHENDİSHANE- Taşkışla

İTÜ Taşkışla binası yanında yer alan Mühendishane zengin mutfağı ve bahçesiyle mezunlarımızı bekliyor. Her Çarşamba-Cuma-Cumartesi Canlı Türkçe Pop

Perşembe günü Fasil
Mayıs ayının 2. haftasından itibaren Pazar sabahları bahçede "Brunch"
Rezervasyon: (212) 252 82 63
<http://www.parkmuhendishane.com>

TAŞKIŞLA TENİS KORTLARI

Taksim'in göbeğinde tenis oynayabilirsiniz... Gece aydınlatması da bulunan kortlarımız, bu imkânları gece sa-

at 10:00'a kadar sunmaktadır. Siz tenis oynarken veya ders alırken aileniz veya dostlarınız sizi kortların

hemen yanı başında bulunan Mimoza Café'den izleyebilirler.
Rez. ve Mür.: (212) 292 95 63

Kort Üyeligi	
Hafta İçi (Iş günleri) (280 YTL)	Haftalık (7 gün) (400 YTL)
Kort Kullanımı	
Hafta İçi	Haftalık (7 gün)
Kort Üyeleri (4 YTL)	Kort Üyeleri (5 YTL)
İTÜ MD Üyeleri (15 YTL)	İTÜ MD Üyeleri (20 YTL)
Diğer (20 YTL)	Diğer (25 YTL)
(Gece Aydınlatması 3 YTL)	

TAKSİM'DE PAINTBALL

Eğlenceli ve bol adrenalinli bu takım oyunu, parkın uygun bitki yapısına ulaşım kolaylığı, Park Mühendishane'nin otopark, restoran, kafe, bar gibi altyapı hizmetleri de eklenince, gece, gündüz oynanabiliyor.

Oyun hakkında daha fazla bilgi için:

www.spotpaintball.com

Telefon: 0216 414 10 58

İTÜ SPOR KULÜBÜ SAĞLIKLI YAŞAM MERKEZİ (FITNESS SALONU) - Maslak

Aylık 50 YTL
3 Aylık 120 YTL
Tel: (212) 285 66 89

VAKIFTEPE SOSYAL TESİSLERİ

İTÜ Mezunları Derneği üyelerine %10 İndirimli
www.vakiftepe.com
0212 229 04 70

MASLAK TENİS KORTLARI

Mezunlarımız İTÜ Maslak Kampüsü'nde Spor Merkezi'nde yer alan tenis kortlarını kullanabilirler.

(Gece Aydınlatması 3 YTL)

Rezervasyon Tel: 212 285 39 51

Yıllık (500 YTL) Hafta içi - hafta sonu 9:00-21.00

Saatlik (6 YTL)

Öncesinde rezervasyon yapılması gerekmektedir.

İTÜ VAKFI SOSYAL TESİSLER HAVUZ – Maçka

Vakıf Sosyal Kulüp Üyeliği:

Bir seferlik: 850 YTL

Havuz Kullanım Bedeli: İlk sene için

havuz kullanım bedeli ücretsiz, sonraki senelerde yıllık 250 YTL.

Haftanın 7 günü 9:00-17:30

SPOR KULÜPLERİ

Aikido

Aikido; kendini savunmanın ve taktik bilimi olmanın ötesinde, bireyin tam entegre bir insan olarak ortaya çıkabilmesi için ruhu mükemmelleştirmenin, vücudu ve aklı güçlendirmenin, bireyin fiziksel ve zihinsel

gücünü birleştirmenin yoludur. İTÜ Maslak Kampüsü Spor Tesisleri'nde düzenlenen etkinlik ve programlarla ilgili ayrıntılı bilgi Oğuzhan Başkurt'tan (baskurt@itu.edu.tr) temin edilebilir.

CAPOEIRA - Gümüşsuyu Spor Salonu

Capoeira bir Brezilya sanat türü, dans türleri ile oyun ve dinsel dövüşün birleşimi. Capoeira oyunu bir savaşçının güç ve becerisiyle bir dansçının çevikliğini ve zarafetini gerektirmekte. Asıl mesajı, insanları bir araya getirmek, birliktelik, hayatta ve oyunda mutluluk ve barışı sağlamaktır.

Kurslar, Gümüşsuyu Spor Salonu'nda düzenlenmektedir.

Haftada 3 defa

Salı - Cuma 17:30 – 19:00

C.tesi 12:00 – 15:00

Telefonlarımız: Mehmet Saruhan (Kulüp Kurucusu) 0532 400 52 42

E-mail: saruhanm@yahoo.com

SU ALTI KULÜPLERİ

İTÜ Spor Birliği çatısı altında faaliyet yürüten İTÜ Sualtı Sporları Kulübü, yaz aylarında Aletli Dalış Kursu düzenleyecektir. Kulübün faaliyet gösterdiği diğer alanlar, Serbest Dalış, Sualtı Ragbisi, Sualtı Hokeyi, Navigasyon, Monopalet,

Zıpkınla Balık Avı'dır. Dalış kursu teorik eğitim ve uygulamadan oluşmaktadır. Kurs içeriği ve dönemlerle ilgili olarak ayrıntılı bilgi için:

E-Posta: cakicik@itu.edu.tr

Tel: 0212 285 36 55

ESKRİM

Estetik, hız ve zarafetin sporu eskrim, Eskrim Kulübünün etkinlikleriyle: Halihazırda Salı 18.00-20.00 Maslak Kapalı Spor Salonu'nda Pazar günü ise

11.00-13.00 arası Gümüşsuyu Spor Salonu'nda kurslar düzenlenmekte.

Bilgi için: Yeşim Kuruoğlu kuruoğlu@itu.edu.tr

İTÜ SÜREKLİ EĞİTİM MERKEZİ'NDE YAZ AYLARINDA AÇILMASI MUHTEMEL KURSLAR:

Bilgisayar-Bilişim Programları:

Word, Excel, Access, Powerpoint, AutoCAD, Internet Explorer, NetCAD, Java, Visual Basic, AutoLisp, HTML,

Web Sayfası Tasarımı, Bilgisayarda Grafik Tasarım, Mimari Modelleme Teknikleri.

Dil Eğitimi Programları:

Genel İngilizce, Proficiency, KPDS, ÜDS, TOEFL, Business English, Almanca, İtalyanca,

Anlatımda Etkinlik, Hızlı Okuma, Güzel Konuşma Eğitim Programları.

Meslekî Eğitim Programları (Yılda iki defa güz ve bahar dönemlerinde düzenlenmektedir):

Dört yıllık üniversite mezunlarına belirli bir alanda uzmanlık kazandırmayı amaçlayan sertifika programlarıdır. Endüstri-İşletme Yöneticiliği, Finans Yöneticiliği, Kalite Yöneticiliği, İnşaat İşletme Yöneticiliği, Lojistik ve Tedarik Zinciri Yöneticiliği, Risk ve Sigorta Yöneticiliği,

Proje AR-GE Yöneticiliği, Yönetim Bilişim Sistemleri Uzmanlığı, Temel Denizcilik Eğitimi, Uluslararası Güvenlik Yönetirni (ISM), Yüksek Teknoloji Eğitimi Programları: Endüstriyel Otomasyon Sistemleri Tasarımı, Corrosion and Corrosion Protection, Corrosion of Steel in

Reinforced Concrete and Cathodic Protection çeşitli birimlerde verilen seminerlerden sadece birkaçıdır.

Tel : (0212) 251 08 09

E-Posta: itusem@itu.edu.tr

http://www3.itu.edu.tr/~itusem/

10 Nisan Pazar Günü Boğaz'da Buluştuk...

İTÜ Mezunları Derneği'nin her ay başında düzenli olarak yaptığı Pazar kahvaltıları, bu ay Rumelihisar'nın müthiş boğaz manzarası ve güzel bir

Nisan havası eşliğinde Pruva Restaurant'ta yapıldı. 150'ye yakın üyemizin katıldığı etkinlik oldukça coşkulu geçti. Üyelerimiz arasında

yapılan çekilişte, İTÜ Mezunları Tiyatrosu'nun yeni oyunu "Macbeth"e 10 adet davetiye, çeşitli kitaplar ve İTÜ Rozetleri dağıtıldı.

BAHAR KONSERİ

İTÜ Mezunları Derneği, bahara İstanbul Quartet ve Halit Turgay'ın Mozart ve Haydn kuartetlerini çaldıkları Bahar Konseri ile merhaba dedi.

1. keman'da Seda Subaşı, viyolada Deniz Yücel, çelloda Şafak E. Sökmen ve yan flütte Halit Turgay'ın verdikleri konser, 1 Mayıs Pazar günü Ortaköy Afife Jale Sahnesi'nde gerçekleşti.

İstanbul Quartet

1992 yılında kurulan İstanbul Quartet yaylı sazlar dördlüsü, İstanbul'un müzik yaşamında önemli bir yere sahiptir. Topluluğun amacı, uluslararası alanda da Türkiye'nin sesini du-

yurmaktır. Topluluk, Almanya, Amerika, Rusya, Hollanda ve yurt içinde festivallere katılmış, birçok konserler vermiştir. Topluluğun İtalya'da "Vittoria Gui" ve "Cremona" yaylı sazlar kuartet yarışmalarında almış oldukları derecelerle birlikte, 1997'de Brahms Yılı dolayısıyla çıkardıkları bir CD'leri var.

Repertuarları; klasik dönemden, çağdaş bestecilere kadar geniş bir yelpazeyi içermektedir.

Halit Turgay

Aberdeen Uluslararası Gençlik Festivali Yarışması'nda kazandığı birincilik

(1990) ve Mimar Sinan Üniversitesi VII. Ulusal Flüt Yarışması'nda kazandığı üçüncülük ödülleriyle parlayan Halit Turgay, 1991'de İngiliz Kültür Heyeti'nin verdiği bursla kabul edildiği Londra Kraliyet Müzik Akademisi'nde dünyaca ünlü flütçü William Bennett'in sınıfından mezun oldu. 1978'de İstanbul Belediye Konservatuarı'nda başladığı flüt eğitimini Kamil Şekerkanan ve Sadak Özistek ile sürdüren ve 2002'de doktorasını tamamlayan Halit Turgay, aynı kurumda flüt eğitmeni olarak görev yapmakta ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinde flüt ve oda müziği dersleri vermektedir.

CHAPLIN "MODERN ZAMANLAR" I 2000'LERDE NASIL ÇEKERDİ?

Özgür Akarsu

Yüzyıllar sonra insanlık 20. yy'ı anlamak için 'Modern Zamanlar'ı tekrar tekrar izleyecek. Gördükleri de Chaplin'in ince zekâsı ve güçlü sinema dilinden fırlayıp insanın suratına çarpan bir modernizm trajedisi olacak. Yönetim Bilimi, insanı ve toplumu ele alış biçimini sevsek de sevmesek de, güncel gelişmeleri, felsefede, sanatta, sosyal bilimlerde ortaya konan yeni yaklaşımları en hızlı özümseyen ve kendi yöntemlerine uygulayan bilim dallarından biri.

Bu hızı kaynaklık eden iki faktör var. Bu faktörlerden ilki, yönetim bilimi piyasasının ihtiyaçlarına cevap vermek zorunda. Çok geniş bir uygulama alanı var ve bu alan çok hızlı değişiyor. Ortaya çıkarttığı bilginin piyasada değere dönüşmesinin çok hızlı gerçekleşmesi, onu diğer bilim dallarından ayıran en önemli özellik. Örneğin; yeni ortaya atılan bir kuramın ya da bulunan bir

üretim tekniğinin doğru ve etkin bir uygulamasını en hızlı kim organizasyonunda uygularsa, piyasadaki rekabet gücünü arttıran o oluyor. Diğer yandan da, sosyo-ekonomik değişkenlerle bağlantılı ve disiplinler arası bir bilim dalı olması nedeniyle, diğer tüm alanlarda ortaya çıkan gelişmeleri takip etmesi ve uygulamaya geçirmesi gerekiyor. Her iki yönüyle ele aldığımızda, yönetim biliminin yaşamlarımızı istesek de istemesek de son derece derinden etkilediğini söyleyebiliriz.

Taylor, bu sebepten dolayı, sadece yönetim bilimcileri ilgilendiren ve düşünceleri geçerliliğini yitirmiş bir bilim adamı değil. Milyonlarca insanın, yaşamlarının çoğunu geçirdikleri işyerindeki tutum ve davranışlarını belirleyen bir anlayış, onun çalışmalarıyla ortaya çıkmış. Taylor sadece iş yerindeki uygulamaları değil, bir dönemin yaşam biçimini belirleyen ve halâ da belirlemeye devam eden bir bilim adamı.

Bu nedenle de, Chaplin'in 'Modern Zamanlar'ı sadece çalışma koşulları ve üretim biçimini değil, bir dönemin insanı algılayışını ustalıkla deşifre eden etkileyici bir film. Filmi seyrettiğinizde, modern yaşama ve endüstriyel topluma dair söylenebilecek onlarca söz ve yazılacak onlarca kitap, bir anda Chap-

lin'in çarpıcı imgelerine dönüşüp havada uçuşmaya başlıyor.

Bir çok işletme fakültesinde 'Modern Zamanlar' klasik yönetim ve üretim anlayışını anlayabilmeleri için öğrencilere izlettiriliyor. 'Modern Zamanlar'dan yola çıkarak, klasik yönetim anlayışının ne kadar insanlık dışı ve geri olduğu anlatılıyor.

Sonrasında da, takım çalışması, esnek üretim, çatışma yönetimi, network, organizasyonlar, değişim yönetimi v.b. konularına geçilip günümüzde her şeyin ne kadar farklı ve güzel olduğuna değiniliyor.

Oysa Taylorist uygulamalar dünya üzerinde halen geniş ölçeklerde uygulanmakta. Dünya üzerinde milyonlarca insan "Şarlo" koşullarında çalışıyor. Plazalarımızda ve çağdaş iş ortamlarında uyguladığımız gelişen teknoloji, açık ofis sistemleri, esnek çalışma saatleri ve geçmişin "otorifer baba" figüründeki patronlarının yerine gelen "dönüştürücü" liderlerimiz etkinlik ve üretkenliğimizi arttırsa da, geçmişe göre daha mutlu, rahat ve sağlıklı olduğumuzu söyleyebilir miyiz?

Bu nedenle sorumuz cevabını aramaya devam ediyor: "Chaplin 'Modern Zamanlar'ı 2000'lerde nasıl çekti?" ■

ABD'deki İTÜ'lüler Bir Araya Geldi....

Arka sıra (soldan): Rose Lou Bengisu, Neylan Bali, İhsan Bali, Gonca Kartal, Tayfun Selen, İkin Atillasoy, Yüksel Atillasoy
Ön sıra (soldan): Uğur Bengisu, Uğur Kınak, Fatoş Kınak

İTÜ Mezunları Derneğinin Amerika'daki temsilcisi Yüksel Atillasoy'un çabalarıyla ABD ve Kanada'daki İTÜ Mezunları'nı bir araya getirmek amacıyla kurulan İstanbul Teknik Üniversitesi Mezunları Derneği Inc. (Istanbul Technical University Alumni Association Inc. For Usa And Canada) ilk etkinliğini 11 Aralık'ta düzenledi. Manhattan'da Ali Baba Restaurant'ta bir araya gelen mezunlarımız anılarını tazelediler. Dernek, 29 Nisan tarihinde New York'taki Türk Merkezi'nde, Cengiz Mumcuoğlu, Aslan Solu, Kaya Tuncer'in konuşmacı olarak katıldığı bir panel düzenledi. ABD'de ki mezunlarımız 21 Mayıs tarihinde yapılacak olan Türk yürüyüşüne İTÜ Mezunları Derneği flaması ile katılacaklar.

yapı kitabevi; buluşma noktanız...

• Mimarlık	• Kültür	• Bilgisayar
• Şehircilik	• Sanat	• Hobi-Oyun
• İç Mimarlık	• Edebiyat	• Çocuk
• Peyzaj	• Fotoğraf	• Yemek
• Tasarım	• Turizm	• Dergiler

Pazar hariç her gün 09:00 - 19:00

yapı kitabevi THE BUILDING INFORMATION CENTRE BOOKSTORE

Cumhuriyet Caddesi 329 Harbiye 34367 İSTANBUL Tel: (0212) 219 39 39 Faks: (0212) 225 66 23 kitabevi@yem.net www.yapikitabevi.com

RUS EDEBİYATINDAKİ IŞIK

Sevim Reşat

Rus edebiyatı öylesine özgün, öylesine güçlü ve evrenseldir ki, dünya edebiyatından Rus edebiyatını çıkarırsanız, insanoğlunun yeryüzündeki serüveninin hakkıyla anlatılmadığını, derinliğinin, çeşitliliğinin yeterince dile getirilemediğini ve eksik kaldığını görürsünüz.

Rus öykülerinde insanı yücelten, kutsayan bir derinlik vardır. İtiraf etmek gerekirse, Çarlık döneminin Rusya'sı gibi, sınıfların keskin sınırlarla ayrıldığı, soylularla, köylülerin, kölelerin ayrı dünyalarda yaşadığı bir toplumda bu şaşırtıcıdır. Bir çok öyküde ve romanda, toplumun üst basamaklarında yer alan bir soylunun, bir zengin, yeri gelince nasıl alçaldığını, kendini gü-lünç durumlara soktuğunu, buna karşın bir uşağın, bir serfin erdemlerle donatıldığına tanık oluruz.

Buradan yola çıkarak diyebiliriz ki, Rus edebiyatı, devrimi çok önceden kendi içinde gerçekleştirmiştir. Bu özelliğiyle evrensel bir nitelik kazanmıştır.

Rus yazarlarının en büyüklerinden sayabileceğimiz Çehov'un öykülerine sade bir dil hakimdir. Uzun betimle-

melere gerek kalmadan, bir kaç küçük ayrıntı ile istediği atmosferi yaratır. Öykülerinde belirli bir ahlâk dersi ya da mesaj yoktur, ancak çok iyi yazılmış bütün öyküler gibi mesaj içerir. Çehov bu mesajı okuyucunun gözüne sokmaz, onun sağduyusuna, anlayışına, duyarlılığına bırakır. Çünkü bütün Rus öykülerinde olduğu gibi, Çehov'un öykülerine de zerafet hakimdir. En trajik, en çirkin, en bayağı olayları içeren öyküleri okurken bile yüzümü-zü buruşturmayız. Çehov'un öyküleri kesin bir son'la bitmez, tıpkı hayatın kendisi gibi doğal bir akışla söner. Bu da gerçeklik duygusunu artırır. Çehov aynı zamanda usta bir oyun yazarıdır. Eserlerinde Rus toplumundaki her sınıftan tiplere rastlarız, ancak Çehov burada kahramanlarına karşı taraflı bir tutum içindedir. Halktan tipleri daha çok kayırır, aristokratları ise sıkıcı, kuralcı, tahammülü güç kişiler olarak anlatır. Bu da onun gösterişli, tantalı aristokrasiye karşı duyduğu tepkinin bir sonucudur. Çehov, bütün eserlerinde, doğal, sade, yalın olmaya özen göstermiştir.

Başta Gogol olmak üzere Rus yazarları, insanoğlunun en basit, en kaba yanlarını ele alırken bile bizi güldürürler. İnce bir mizahla olayı bize öyle bir anlatırlar ki, biz hikayeyi bitirdiğimizde etkilenir ve düşünürüz, duygulanırız, hatta üzülmürüz ama tiksinti duymak yerine gülümseriz. En karamsar öykülerde bile satır aralarına serpiştirilmiş bir iki satır, aslında yaşadığımız dünyanın ne kadar güzel bir yer olduğunu bize hatırlatır. Gogol, bakışlarını fazlasıyla kendi içine çevirmiş bir yazardı. Hayatla barışık olduğu söylenemezdi. Geçirdiği bir bunalım sonucu ünlü eseri Ölü Canlar'ı yaktı. Bir yakını ilk bölümünü kurtarmayı başardı. Gogol, bu olaydan kısa bir süre sonra dış dünyayla ilişkisini kesti ve çok geçmeden de öldü. Ölü Canlar, Rusya'da büyük yankı uyandırdı. Buradaki can ile serfler (toprakta çalışan köylüler) kastedilmektedir. Romanın baş kahramanı Pavel İvanovich, toprak sahiplerinden ölmüş serflerin belgelerini satın alır. Böylece kendini çok sayıda serf sahibi, güçlü, zengin biri olarak tanıtır. Amacı, nüfûz sahibi olmak, üst kade-

melere tırmanmaktır. Bu iki yüzlü, yalancı, yaşamın yalnızca maddî yönüyle ilgili dolandırıcıyı okurken, Gogol bizi gülümsetir, hatta onun bu zavallılığında acınası bir yan bile buluruz.

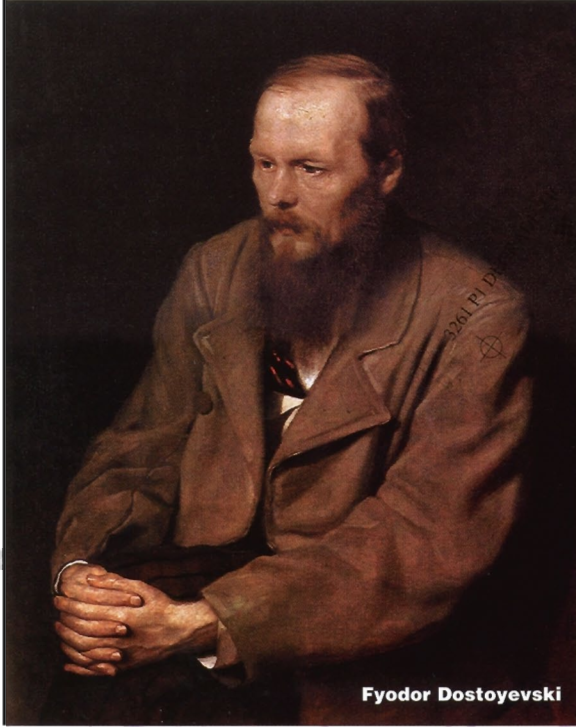
Rus edebiyatı 19. yüzyılda Avrupa edebiyatından, özellikle Fransız edebiyatından etkilenmiştir. Puşkin buna bir örnektir. İlk şiirlerini Fransızca yazmıştır. Ancak Puşkin de diğerleri gibi (Karamzin, Babel, Kuprin v.b.) batı edebiyatından etkilense de, o, bütün kökleriyle Rusya'ya bağlıdır.

Rus insanının gerçekçi, ama sabırsız ve ateşli mizacına sahiptir. Gogol, Puşkin için "Rusya'nın başına gelmiş en olağanüstü olaydır" der. Dostoyevski ise, onu bir peygamber olarak niteler. Çünkü Puşkin de, Dostoyevski gibi Rus insanına güvenir, onun manevî gücüyle her türlü zorluğu aşacağına inanır. İşte Puşkin'in eserleri bu inançla beslenir. Puşkin, soylu ve zengin bir aileden gelir. Köylülerin, toprak sahipleri tarafından acımasızca ezilmesi, alt sınıftaki insanların horlanması, onu derinden etki-

ler. Eserleri aracılığıyla haksızlıklara başkaldırır, kendi isyan bayrağını çeker. Bu yüzden cezalandırılır, sürgüne gönderilir, özgürlüğü kısıtlanır. Puşkin'in ölümü de, yarattığı kahramanların ölümüne benzer; bir Rus gibi ölür. Çünkü o, yalnızca büyük bir şair, bir yazar değildir, dev bir adamdır; gururludur. Karısının aşğını düelloya davet eder ve bu düelloda öldürülür, henüz 37 yaşındadır. Bazıları bu ölümü Puşkin için talihsiz bir son olarak niteler, ama ölümü de kendisine yakışır bir biçimde olmuştur. O da yarattığı kahramanlar gibi tutkuludur, onu ne şan, ne şöret, ne de para sınırlar. O, gözünü sonsuzluğa, ideal insana dikmiştir. Bu nedenledir ki, Puşkin'in yalnızca eserleri değil, yaşamı da bir şaheserdir. Bu yüzden Dostoyevski ona hayrandır. Ondaki kendini feda etme isteğine, yüce bir düşüncenin, soylu bir amacın peşinden gitme, gerekirse uğruna tükenme arzusu-na hayrandır.

Rus edebiyatının en büyük iki romancısı kuşkusuz ki, Lev Tolstoy ve Dostoyevski'dir. Bu iki yazar zaman zaman birbirleriyle kıyaslanmış ve hangisi daha büyüktür tartışmaları yapılmıştır. Vladimir Nabakov "düz yazıda Tolstoy Rusların en büyük yazarıdır" der.

Stefan Zweig ise, Dostoyevski'nin yalnızca Rusların değil, dünyanın en büyük yazarı olduğunu iddia eder. Bana kalırsa, bu iki yazarı birbiriyle kıyaslamak yanlış olur, çünkü tarzları çok farklıdır. Tolstoy dış dünyadaki elle tutulur değerler üzerine kurar romanını; belli çizgileri ve kuralları vardır. Kahramanlarının gerek psikolojik, gerekse ahlâkî yönden özellikleri, toplum içindeki yerleri belirtilmiştir. Kahramanların künyesini okumak, tarifini yapmak zor değildir. Tolstoy'un anlatımı madde ağırlıklıdır; atmosfer yaratırken, bir olay an-

Fyodor Dostoyevski

Maksim Gorki

latırken maddî dünyanın olanaklarından yeterince faydalanır. Kuş tüyü şilteler, maroken kaplı koltuklar, atlaslar, astraganlar, tüylü şapkalar, ipekli elbiseler, hiç bir şeyi gözardı etmez. Bu yüzden de Tolstoy bir ansiklopedi gibidir; her şeyi bilir, bilmek zorundadır; bir terzi gibi kumaşlardan anlamak, bir doktor gibi teşhis koyabilmek, bir general gibi savaş stratejilerini bilmek zorundadır. Kahramanlarını dudaklarının kıvrımından derisindeki lekeler kadar öylesine ayrıntılı anlatır ki, dikkatli bir okur bu roman kişilerinin resmini rahatlıkla yapabilir. Nabakov der ki, "Tolstoy'da gördüğümüz için işitiriz." Yani demek ister ki, Tolstoy, nesnelere aracılığıyla bir dünya kurar, kişileri sahip oldukları ya da olmadıkları nesnelere tanımlar.

Tolstoy'un dünyasında rahatlıkla gezinebilirsiniz; sizi şaşırtacak, dehşete düşürecek ya da şimdiye kadar öğrendiğiniz, bildiğiniz konularda kuşkuya düşürecek bir olaya rastlamazsınız. Kahramanları ölçülüdür. İstekleri, tutkuları ya da tembellikleri, uyuşuklukları anlaşılabilir, hatta hoşgörüle bile

karşılabilir. Tolstoy'un kişileri, servet ya da rütbe sahibi olduklarında, soylu güzel bir kadınla evlendiklerinde amaçlarına ulaşmış olurlar. Daha genel bir deyişle, Tolstoy'un kahramanları dünyayı fethetmek, şan şöhret, servet kazanmak isterler. Okuyucu Tolstoy'un kahramanlarına imrenebilir, o kişilerin yerinde olmayı rahatlıkla isteyebilir. Roman kahramanlarını hayatın içindeki insanlara bire bir benzetebilir. Bu yüzden Nabakov onu anlatırken, "okurların Tolstoy'a dev demeleri, Tolstoy'un bizimle tam tamına aynı boyda olmasından, başka yazarlar gibi uzaktan geçip gidecek yerde adımlarını adımlarımıza uydurmasındandır" der.

Dostoyevski'nin romanlarında geçen konular, olaylar insanın en derin katlarında, manevî dünyasında, ruhta geçmektedir. Dostoyevski maddeyi o kadar önemsemez ki, üstümüzden çıkarıp bir köşeye fırlattığımız eski bir elbise gibi, nesnelere, uzun tasvirleri romanlarından çıkarıp atmıştır. Dostoyevski'nin kahramanları Rus kimliğinden yola çıkarak evrensel kardeşliğe

ulaşmayı amaç edinmişlerdir. Hemen hemen bütün eserlerinde acı çeken insanın trajedisine yer verir. Onun mekânları kristal avizelerle aydınlatılmış geniş salonlar değil, pis kokulu, bir hücreyi andıran odalardır. Dostoyevski çiçekli geniş yollarda yürümez, arka sokakların, batakhanelerin adamıdır o. Kahramanlarını hep oralardan seçmiştir. Acıların pençesinde kıvranan, bu acılardan kurtulmak için bütün sınırları zorlayan, her eyleminde aşırılığa varan problematik mizaçlı kişilerdir bunlar. Dostoyevski'nin romanlarını daha iyi değerlendirebilmek için, hayatını da bilmek gerekir. Çünkü eserleriyle yaşamı arasında mistik bir ilişki vardır. Dostoyevski yoksul halkın ücretsiz olarak tedavi edildiği bir hastanede dünyaya gelmiştir. Böylece dünyadaki yeri de belli olmuştur; ezilenlerin, hor görülenlerin, yoksulların, alt tabakanın arasındadır.

Dostoyevski hiç bir zaman bu kaderini değiştirememiştir. Yaşamı boyunca hastalıklarla, sıkıntılarla, yoksullukla mücadele etmiştir. Öldüğü zaman bile, yoksul bir işçi evinin dördüncü katında

oturmaktaydı. Dostoyevski hasta denilecek kadar çekingene ve içine kapanıktı. Tek bir dostu bile yoktu. İlk romanı 'Yoksullar'ı 23 yaşındayken yazdı. El yazısı metni şair Nekrasov'a götürmeye güç belâ karar verdi. İki gün sonra sabahın dördünde hızlı hızlı kapısı çalındı. Dostoyevski şaşkın bir halde kapıyı açtı; Nekrasov çok heyecanlıydı, duygularını, düşüncelerini ancak bir cümleyle ifade edebildi. "Rusya'da bir Gogol daha doğdu." Nekrasov daha sonra 'Yoksullar'ı dönemin en büyük eleştirmeni Belinski'ye götürdü. Belinski romanı okur, ertesi gün Dostoyevski'yi çağırır ve ona "Nasıl bir eser ortaya koymuş olduğunuzu gerçekten biliyor musunuz?" der. Böylece şan şöhret Dostoyevski'nin kapısını çalmıştır, ancak bu anî yükseliş yere çok sert bir şekilde düşmek içindir sanki. İkinci eseri 'Beyaz Geceler', Dostoyevski'nin huzur ve sükûnet içinde yazabildiği son romanıdır. Bundan sonra sıkıntılar hiç yakasını bırakmamıştır. Yine sabaha karşı Dostoyevski'nin kapısı çalınır, ancak bu ne başarının habercisidir, ne de karşısında coşkulu bir

dost vardır. Askerler içeri doluşurlar ve Dostoyevski'yi tutuklayıp götürürler. Ne ile suçlandığını bile bilmemektedir. Birkaç siyasi toplantıya katılıp bir iki konuşma yapmıştır. Yine de kurşuna dizilmeye mahkûm edilmiştir. Çar, bu ölüm hükmünü Sibiry'a'da zindan cezasına çevirir. Dostoyevski, dört yıl boyunca ağır suçlularla, katillerle, hırsızlarla birlikte yaşar. Hapisten çıktığında, şöhreti uçup gitmiş, unutulmuştur, sağlığını yitirmiştir; yaralı, hasta bir adamdır. Oturup 'Ölümler Evinde Hatıralar'ı yazar. Bu roman bütün Rusya'yı ayağa kaldırır. Rus gençliği ona hayran olur. Çar bile bu kitabı okurken gözyaşlarını tutamaz. Dostoyevski'nin kötü kaderi yaşamı boyunca peşini bırakmamıştır. Ancak o başına gelen felâketleri, yıkıcı olayları öylesine değiştirmiş, lehine çevirmiştir ki, ancak en zalim kader onunla boy ölçüşebilmiştir. Sırrı ise sevgidir; kayıtsız şartsız hayata karşı duyduğu sevgi ve coşku onu ayakta tutmuştur. Kaderini sorgulamak yerine onu olduğu gibi kabul etmiştir. Dostoyevski ülkesine tutkuyla bağlıdır.

Rusya'ya duyduğu sevgi ve sarsılmaz bağlılık eserlerine de yansımıştır. Stefen Zweig ondaki bu memleket aşkını şu cümlelerle anlatır: "Dostoyevski'nin ortadan kaldırdığı ilk sınır, bize açıkladığı ilk uzak dünya Rusya olmuştur. Bütün dünya Rusya'yı onun sayesinde keşfetmiştir. Rus ruhunun, evrensel ruhun en değerli unsurlarından biri olduğunu ilk defa o göstermiştir. Onun sayesinde, Rusya'nın insanlığın büyük şiiirine yeni bir söz katabilme imkânını hissedebildik." Dostoyevski'nin en büyük düşü, bütün Rusya'nın birleşmesiydi. Bu düşünce ancak mezarı başında gerçekleşti. Ölümünden duyulan acı, yüzbinlerce insanı tek bir kitle haline getirdi. Genç prensler, papazlar, işçiler, öğrenciler, subaylar, uşaklar ve dilenciler onun ardından gözyaşı döküyorlardı. Her şeyin gittikçe yüzeyselleştiği, sözlerin benzerliği altında düşünce ve duyguların benzemezliğinin sezilemediği, iyi ile kötünün, doğru ile yanlışın aynı potada yoğrulduğu şu kayıtsızlık çağında, Dostoyevski'nin eserleri, düşünen, hisseden ve ayırt etmeyi bilen

Lev Tolstoy

Anton Çehov

insan tiplerini işlediği için, sadece bunun için bile, ölümsüzlüğü hak ediyor. Rus edebiyatını anlatıp da Maksim Gorki'den söz etmemek, elbette büyük gaf olur. Çünkü Gorki kadar 'insan'ı sevmiş ve sevdirmiş, insanlığa bel bağlamış ve asla ondan umudunu kesmemiş bir yazar daha yoktur. Öteki yazarlar tüm dehalarına rağmen Gorki gibi insan ruhuna bu kadar sokulmayı, insanı yüreğinden yakalamayı becerememişlerdir. Gorki, insanlığın aydınlanmasına, ilerlemesine hizmet etmeyi yaşamının amacı olarak görmüştür. Bir romanında şöyle der; "insanı yer yüzünün en güzel surette yaratılmış ve hizmet edilmeye lâyık bir yaratığı olarak görmeye alışmadıkça, hayatımızın sahteliğini, ikiyüzlülüğünü ve alçaklığını üstümüzden atamayacağız." O kursuz bir dünya inşa etmek istemiştir hep. Öyle ki, tek bir insanın bile o dünyanın dışında kalmasına tahammülü yoktu. Onun eserlerini okuduğunuz zaman, insanı yepyeni bir ışık altında ye-

niden keşfedersiniz, insan olduğunuz için kendinizle övünürsünüz. Hele ki, bizi insanlığımızdan utandıracak olayların yaşandığı bu çağda, Gorki'yi okumak insanoğlunu kirlenmemiş bir gözle görmek demektir.

Maksim Gorki'nin asıl adı Aleksey Maksimoviç'tir. Yazar yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Rusçada, acı anlamına gelen Gorki adını, kendi çektiği acılar yüzünden almıştır. Eserlerinde de hep acı çeken, ama bu acıların altında ezilmeyip baş kaldıran insanların öykülerine yer vermiştir. Bizim günlük hayatta hiç dikkat etmeden geçip gittiğimiz hirpanî kılıklı, yoksul, toplumun en alt sınıflarına mensup, itilmişleri, Gorki bize öyle bir anlatır ki, biz o insanların o çirkin görünüşleri ve yaşantıları altında her şeye rağmen bir insanın varolduğunu görürüz. Bu da, bizim dünyayı bambaşka bir gözle algılamamızı ve yeniden sevmemizi sağlar. Gerçekleri bize öyle bir anlatır ki, biz o sıkıntıları, acıları, vefasızlıkları

hoşgörüyü karşılız. Tiksinip uzaklaşmak yerine, içimizde mücadeleyle katılmak, çözümün bir parçası olmak isteği uyanır. İşte Gorki'nin büyük başarısı buradadır. İnsanın üzerini örten bütün yüzeysel katmanları bir bir kaldırır ve her insanda varolan öze; sevgiye ve kardeşlik duygusuna ulaşır. En önemli eserlerinden biri sayılan "Ana" romanında, 1905 Çarlık Rusyası'nda başlayan sosyal uyanışın mücadelesi anlatılmaktadır. Burada da ezilmeye, haksızlıklara karşı direnmeye, başkaldırmaya hazırlanan bir toplumun uyanışını konu almaktadır. Onu üne kavuşturan öteki eserleri ise Artamonovlar, Soyтары, Yaşanmış Hikayeler, Danko'nun Yüreği, Sıkıntı, Yol Arkadaşım Stepte'dir. Rus edebiyatını anlatmak için makaleler, dergiler değil, ciltler yetmez. Ben bu satırları, en az seksen yıldır adeta boykot edilmiş, ambargo altına alınmış bir hazineyi, tekrar okurlarımın dikkatlerine sunmak için karaladım. ■

Kültür Sanat Akşamı
V. Makovsky 1875-1897

5

yaratıcı araştırmalar
yeni fikirlerle řekillenirse
markaya hayat verir.

Reklam doęruları
farklı şekillerde söyleme sanatıdır

etkili strateji

yaratıcı fikir

doğru tasarım

doğru medya

etkili sonuç

Eksen ajans

Tel: (212) 292 01 89 eksen@eksenltd.com

ELEKTRO-AKUSTİK MÜZİK USTALARI İSTANBUL'DA

Suzan Karaibrahimoğlu

Mayıs ayı başında İş Sanat'taki etkinliklerden biri, Çağdaş müziğin ve elektro-akustik tarzın ustalarını biraraya getirdi. Roland Auzet, Horacio Vaggione, Agostino Discipio, Gerard Pape ve Sinan Bökesoy'dan oluşan topluluk, en son eserlerini sundular. Paris'te bulunan CCMIX (Centre de Creation Musicale) İannis Xenakis- İannis Xenakis Müzik Tasarım Merkezi) ve Institut Français'in katkılarıyla gerçekleşen etkinlikte yer alan sanatçılardan İTÜ Elektronik ve Haberleşme Müh. 1998 mezunu Sinan Bökesoy'la sohbet etme fırsatı bulduk. Bökesoy, 2001 yılından bu yana çalışmalarını Paris Üniversitesi'nde sürdürüyor. CCMIX (Centre Xenakis- İannis Xenakis Müzik Tasarım Merkezi), müziğe matematik sistemleri entegre ederek ses kompozisyonu ile müzikal form arasında sürekliliği sağlamış olan ve 20. yüzyılın en dev-

rimci kompozitörü sayılan İannis Xenakis'in (1922-2001) 1985'te kurduğu bir çağdaş müzik merkezi olarak tanımlanabilir. Kuruluşundan bu yana sayısız kompozitöre ev sahipliği yapan CCMIX, bugün stüdyolarında araştırma ve pedagojik amaçlı programlar gerçekleştiriyor ve yeniliklere açık yapısıyla Paris'te İannis Xenakis'in başlattığı önemli bir ekolü devam ettiriyor. Bökesoy, elektro-akustik müziği ve buna yaklaşımı şöyle özetliyor; "Ses, havadaki akustik titreşimlerin organizasyonudur. Bunlar iç kulağımıza ulaştığında, işitme istemimiz bir tepki verir. Organize müzikal sesler, kompozitör tarafından bir yapı çerçevesinde formüle edilmiştir ve zaman içinde duysal tekrarlar şeklinde patern'ler oluştururlar. Ses tasarımını, müzikteki formal yapılarla birleştirmek ve yeni prosedürler geliştirmek üzere yapılan

çalışmalar, 1920'lerden günümüze kadar gelmiştir. Mevcut akustik enstrümanlardan başka şekillerde faydalanmak ve performans sırasında akustik/jest bilgilerini bir kontrol akışı olarak bilgisayarlarda gerçek zamanda yorumlamak, elektro-akustik müzik tarzını doğurdu. Düşünüş anlamında; 20 y.y.'da matematikçilerin müzik yapması, çok rastlanan bir durum. Sesi kompozite ediyorlar. Bilgisayar programı yazmakla senfonik müzik yazmak çok farklı değil. Biz mühendislerin müziğe entegre olabilmesi, matematiğe yakınolanların müzikte bunların ikincil formlarını oluşturabilmesi, zor değil; matematik modelleri sese çevirmek." Elektro-akustik müzik yorumcularının çok fazla olmadığını dile getiren Bökesoy, konuyla ilgili Türkiye'de akademik bir kurumun olması için de hazırlıklar yapmakta.

Herkesin Yaşantısı Ayrı, Beklentileri Farklı;

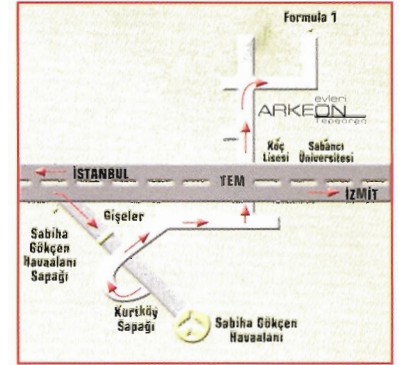
Verilecek Karar Aynı... Arkeon Evleri.

4. Etap Evlerin Satışı Başladı.

Güvenli ve Depreme Dayanıklı

evleri
ARKEON
Tepeören

Arkeon Evleri, İstanbul Anadolu Yakası'nın Tuzla Tepeören mevkiinde, depreme dayanıklı son teknolojiler ve **Yapı Merkezi** güvencesi ile inşa edilmektedir. 194 m², 200 m² ya da 310 m² seçenekleri ile villalar tüm ince işleri tamamlanmış olarak kullanıma sunulmaktadır.

Keyfini süreciğiniz herşey **Arkeon Evleri**'nde. Açık kapalı yüzme havuzu, tenis kortları, basketbol ve voleybol sahaları, spor salonu, çocuk yuvası, market, alışveriş merkezi, restoran, kafeterya, anfiteatro.

% 0'dan başlayan vade farkı ve 120 aya kadar uzanan kredi olanakları.

Arkeon Evleri'ne özel konut kredisiyle.

Java Adası

Hazırlayan:

Prof. Dr. Orban Kural / 29 Mart 2005

E-posta: kural@itu.edu.tr - Web: www.gezginler.org.tr

Kirli yüzü beton yığını, 10 milyonluk kozmopolit başkent Jakarta'yı geride bırakıp oldukça yoğun bir trafik içinde Java adasına doğru yola koyuluyoruz. 211 yanardağ bulunan Java adasında yoğun trafik var ve dar yollarda mesafeler uzadıkça uzuyor. Maalesef sahilde hiç yol yok; denizi, koyları, kumu, dalgaları göremiyoruz. Böylesi belki de daha iyi! Hiç olmazsa sahiller yağmalanmıyor. Şehirlerde bez afişlerle çeşitli reklâmların yanında, doğayı kendisine konu seçen onlarca sigara reklâmı sayesinde Endonezya dünyanın en fazla sigara içen ülkesi oldu bile!.. Şehirler arası otobüslerde bile sigara içmek serbest. Sigara içiminde dünyada ikinci konumdaki Türkiye'de ve elbette Endonezya'da Amerikan sigara firmalarının kasaları hızla dolmakta. Yol üstündeki Garud kenti şekerlemesi ile ünlü. Elbette tadıyoruz. Yumuşak, tatlı ve farklı. Gezgin her tadı denemeli.

Borobudur: Bir Efsaneye Doğru

Beyaz otobüsümüzün tekerlekleri tekrar dönüyor. Her yerleşim merkezinin girişinde ve çıkışında ellerinde balık ağları birileri için yardım topluyor. 100 milyon nüfuslu Java adasında ne insan, ne ev, ne de trafik bitiyor. Dünyanın sekizinci harikası olarak anılan Borobudur'a dört saatlik yolumuz var. Çaliendro Krallığı tarafından kutsal bir Buda mabedi olarak yapılan, on katlı, toplam 1460 ilginç rölyefi bulunan Borobudur'un inşasında 2

milyon blok volkanik taş kullanılmış. Her mayıs ayının 26. günü dolunay gecesinde burada geniş katılım ile Budist törenler yapılmakta. Ancak, Tibet'in dinî ve siyasî lideri Dalay Lama'nın bugüne kadar burayı ziyaret etmemesi biraz şaşırtıcı!

Huda'nın Hindistan'da felsefesini oluştururken altında meditasyon yaptığı için kutsal kabul edilen Bodhi ağacının arkasında yükselen 3000 metrelik aktif Murabi yanardağının sisler içindeki zirvesi çok etkileyici. Volkanlardan yayılan lâvlar ve depremlerden zarar gören Borobudur, UNESCO'nun yardımı ile uzun bir restorasyon çalışması geçirmiş ve son olarak 25 milyon dolarlık bir harcama ile 1995'te kapılarını ziyaretçilerine açabilmiş. Nirvana'ya ulaşılan en üst katta, stupalar içinde yer alan 504 Buda heykelinden bugün ancak 72 adet kalmış.

Budizm'de yedi sayısı önemlidir; çünkü aydınlatmış Buda doğduktan yedi dakika sonra yedi adım atmıştır ve her adımı ile yerde lotus çiçekleri çıkmıştır. İnsan, evrimini yedi kademede tamamlar, yedide kendi ile bütünleşir. Doğru enerji kullanımı ile sekiz ve dokuzuncuda ise evren ve Allah ile bütünleşir. Borobudur'da da aslında yedi kat var. Son üç kat ise Nirvana yolculuğunun ara kademelelerini oluşturmaktadır.

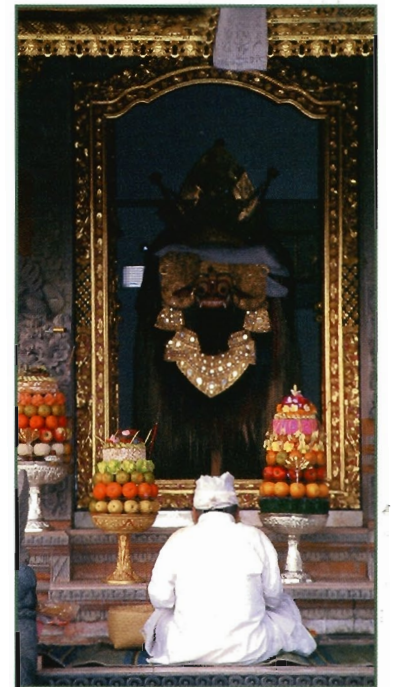
Sultanı İle Gençlere Yönelik Bir Kent: Yokjakarta: Java adasının ortasında yer alan Yokjakarta'da bizi bir motosiklet ordusu karşıladı. Üniversite öğrencisi sayısı fazla olan şehir, aynı zamanda bir sultanlık. Endonezya'da "Dafrah İstimewa" olarak bilinen otonom bölge sayısı üç: Jakarta şehri, Sumatra adasının kuzeyinde radikal İslâm Uche ve modern Yokjakarta sultanlıkları. Hint ve Müslüman karışımı bir mimarînin hâkim olduğu, yeşili bol Yokjakarta kentinin, yüksek ve çirkin beton yığınları ile silüetinin bozulmasına izin verilmemiş. Binalarda sık sık karşılaştığımız "Mata Hari" sözcüğü ile bizi ister istemez Greta Garbo ve Jeanne Monreo'nun canlandırdığı Hollanda kökenli güzel, esrarengiz dansöz casusu hatırlatıyor.

Sultanın Sarayında Plastik Süzgeçler Sergileniyor: 1976 yılında Hollanda denetiminde kurulan Yoga Sultanlığı'nın bugünkü hakimi, onuncu nesil olan Hamengkubuwana'nın asil renk kabul edilen sarı boyalı sarayını geziyoruz. Bir dönem başbakanlık ve millî savunma bakanlığı da yapmış olan babasının dört eşine karşılık, sadece bir eş ve beş kız ile yetinen 57 yaşındaki modern sultan, bu sene en büyük kızının sıradan bir gençle evlenmesine "Evet" demiş. Müze haline dönüşen sarayının bir bölümünde yaşayan sultan ve ailesi, müzeye giriş ücretlerinden iyi bir gelir elde ediyor olmalı. Avlunun kumlu zemininde gezinirken makyaj masasını, dört eşe ait tahtirevanları, 13 yıl Hollanda'da eğitim gören, hobisi ahçılık olan baba IX. Hamengkubuwana'ya ait plastik tel süzgeç ve kaşık gibi mutfak gereçlerini, madalyaları, fotoğrafları ve gıysileri görüyoruz.

Prambanan: Bir Hindu Tapınakları Topluluğu: İnsanlar güneşe, ateşe, dağlara, aya, atalarına ve hayvanlara

taptılar. Sonra dinler çıktı. Elbette dinlerin ortak yönleri çok. Bize Prambanan'ı gezdiren esprili rehberimiz Eddy'e göre Budizm ve Hinduizm arasında pek fark yok. Aslında her ikisine göre de bu hayatta acı ve ikinci yaşama hazırlık vardır. Yarısu su ile dolu olan bir bardağa bakan Budist "Niye sadece yarısu boş" diye üzülürken, bir Hristiyan veya Musevî "Yarısu dolu" diye şükreder. Belki de karıştırdım, tersi de olabilir. Ama, din her şeyden önce bir felsefedir ve yoruma açıktır. Hindu felsefesi o denli karışık ki, tüm rölyefleri yorunulamak çok zor. Değişen cinsiyetler (ruhun cinsiyeti olmaz) ve farklı reenkarnasyonlar, bizim kafamızı iyice karıştırıyor. Bir odada bilgelik tanrısı fil başlı Ganaş ile etrafında farelerini, bir başka karanlık odada ise hörgüçlü kutsal Zebu'yu görüyoruz.

Yogyakarta - Bromo Arasında 13 Saatlik Bir Yolculuk: Gezimizin en uzun yolculuğu bizi bekliyor. Orta Java'dan Doğu Java'ya uzanan 13 saatlik bir yolculuk! Ama grubuma

güveniyorum. Herkes hazır! Yol boyunca şekerleme çeşitleri başta olmak üzere, her türlü yiyecek maddesini taşıyoruz. Gezginiz, tadacağız, öğreneceğiz. Satın aldığımız şekerleme çeşitleri ile bir büfe kurulabilirdi.

Kültür ve gençlik şehri, temiz "Soho"dan geçiyoruz. Devlet bazı kentlere başarılarından dolayı madalya ve plaketler vermiş ve bunlar şehrin meydanında sergileniyor. Böyle bir ödüllendirmenin Türkiye'de de olmasını teklif edeceğim.

Bakanlık bünyesinde oluşturulacak bir komisyon, kentin valilik makamına çevre ve kültür değerlerine sahip çıkmak adına "teşvik ödülü" verilebilir. Uzun yolculuk bitmiyor.

Çok uzun süren ezan sesleri, başlarında kasklarla motosiklet üzerinde yolculuk eden Javalı aileler, zaman zaman toprağı yanık ama verimli bir arazi, "Sante" denilen çöp şişlerden yükselen dumanlar, meraklı bakışlar, süzülen gözler, kemikli yüzlü ve dalgalı siyah saçlı bir kadın, sağlıklı ve neşeli görünen futbolcu forması giymiş bir genç, Java tablosunun renkli aktörlerini oluşturuyor.

İçinde süs balıkları bulunan sun'î bir göl üstüne kurulmuş yuvarlak masaları ve farklı mimarîsi ile ilgi çeken

Adung zincirinin iki lokalinde kısa molalar veriyoruz. Nihayet Bromo Millî Parkı içindeki otelimize saat 21.00 gibi ulaşıyoruz.

Sabah 03.30'da kalkacağımız için doğruca yataklarımıza yöneliyoruz!

Bromo Yanardağı Sanki Ay Yüzeği

Sabah saat 04.00'te volkana doğru ciplerle yola çıkıyoruz. Biz hariç herkes ceketler, atkı ve hatta şapkalarıyla gelmiş. Elbette üşüyoruz. Neyse, orada ceket, atkı ve şapka kiralyorlar. Zirveye geldiğimizde güneşin doğuşunu bekleyen mahşerî bir kalabalık ile karşılaşıyoruz.

Manzaraya bakmak için tek kişilik bile yer yok. Güneş İstanbul'da da çok güzel doğuyor, ama zaman zaman dumanları eksik olmayan yanardağın sabahın ilk ışıklarıyla görüntüsü gerçekten çok etkileyici.

Dağ çiçeklerinden yapılmış buketler satılıyor. Bunları kraterin içine atmak bir gelenekmiş. Güneş doğunca tekrar ciplere binip "Kum Denizi"nde konvoy hâlinde ilerleyip bir Hindu tapınağının önünde duruyoruz.

Krater'e ulaşmak için önce bir Java ponisinin sırtında 10 dakika kadar yolculuk yapıp, daha sonra da 150 basamak tırmanmanız gerekiyor.

Toz duman içinde altımızda çile doluduran poniye acıyarak, zaman zaman onu severek cesaretlendirip, basamaklara ulaşıyoruz.

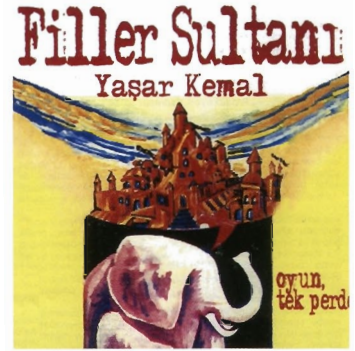
Artık otelde kahvaltı etme ve tekrar yola koyulma zamanı. Kakao ve kahve plantasyonları ile birlikte Kalibaru kasabasının Java'daki son durağı olan tren istasyonu binasının karşısındaki "Margo Utomo" adlı otelde çeşit çeşit tropikal hayvan ve bitki türleri arasında geceliyoruz. ■

Tiyatro Kulübü-İTÜ Sahnesi, Yaşar Kemal'in romanından uyarladığı "FİLLER SULTANI" ile sahnelerde...

Rejisi Hilal Öksüz, Esmâ Şenel ve Mahmut Nizam Özlütaş tarafından yapılan oyun, İTÜ'de ve İstanbul'un farklı sahnelerinde seyircileriyle buluştu. Grubun yaz aylarında dans ve

kukla üzerine yaptığı atölye çalışmalarından yola çıkarak canlı bir üslupla ele aldığı oyun, büyük yazarımız Yaşar Kemal'e bir saygı duruşu anlamı da içeriyor.

MERSİN'de PANEL: "Küreselleşen Dünya'da Üniversite ve Sanayi İşbirliği"

Mersin İTÜ Mezunları Derneği, 26 Şubat 2005 tarihinde Mersin Ticaret ve Sanayi Odası'yla birlikte "Küreselleşen Dünya'da Üniversite ve Sanayi İşbirliği" konulu bir panel düzenledi.

Panelde İTÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Haluk Karadoğan, Mersin Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Tamer Gök, Mersin Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi Prof.

Dr. Yusuf Zeren, Mersin Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Kadri Şaman ve Mersin-Tarsus Organize Sanayi Bölgesi Başkanı Şerafettin Aşut birer konuşma yaptılar.

MAKOGÉ MAÇKA'DAYDI

Alman Telli Çalgılar Orkestrası (Mandolinen-Konzertgesellschaft Wuppertal E.V.) MAKOGÉ, 30 Mart 2005 günü, Rektörümüz Prof. Dr. H. Faruk KARADOĞAN'ın davetleriyle bir konser verdi. Kültür Sanat Birliği organizasyonu ile gerçekleşen konser Mustafa Kemal Amfisi'nde yapıldı. Grup, 1997 yılından beri bugünkü kon-

düktörü **Detlef Tewes** ile çalışmalarını sürdürüyor. Orkestranın karakteristیک özelliği, barok, klazizm, romantizm etkilerinden çağdaş müziğe kadar çok çeşitli konser programları sergileyebilmesidir. Solistler: Julia Hoppe, *Mandolin* Katrin Eisenacher, *Cellomandolin* Helge Konetzka, *Gitar*

35. ULUSLARARASI "BİLGİSAYARLAR VE ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ" KONFERANSINA İTÜ ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR!

Uluslararası bilim ve endüstri çevresinden yoğun ilgi gören "Computers & Industrial Engineering" (Bilgisayarlar ve Endüstri Mühendisliği) konferansının 35.si, 19-22 Haziran 2005 tarihleri arasında İstanbul Teknik Üniversitesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü ev sahipliğinde İstanbul Hilton Oteli'nde gerçekleştirilecektir.

Bilginin hızla değişip geliştiği uluslararası rekabet ortamında yeni teknolojik ve bilimsel gelişmelerin tartışılacağı

"Computers & Industrial Engineering" konferansında özellikle üzerinde durulacak konulardan bazıları:

- Tedarik zincirleri için bilgi teknolojisi gereksinimleri (ERP ve MRP sistemleri)
- Web tabanlı uygulamalar, e-iş ve e-ticaret
- Tedarik zincirleri için üretim planlama ve stok kontrolü
- Çok kriterli karar verme ve karar analizi
- Küresel mühendislik ekonomisi ve değer analizi / değer mühendisliği

- Tesis tasarımı, depolama, malzeme yönetimi, yerleşim analizi
- Üretim sistemleri ve süreçleri (hızlı üretim, CAPP, GT, CAD/CAM)
- Üretim için tasarım, sağlam tasarım, ters yönde mühendislik, hızlı prototip oluşturma
- Çevre dostu üretim
- Ergonomi, insan faktörleri mühendisliği
- Mühendislik yönetimi, teknoloji yönetimi
- Kalite yönetimi

Yitirdiğimiz Değerler

Remzi Ülker

1956 yılı İnşaat Fakültesi Mezunlarımızdan Prof. Dr. Remzi Ülker'i 9 Mayıs 2005, Pazartesi günü yitirdik.

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ'nin denetçisi, aziz kardeşimiz, sakin, çalışkan, üretken, yardımsever, mütevazî, iyi insan, iyi hoca, iyi arkadaş, iyi eş, iyi baba, herkesin sevgilisi REMZİ ÜLKER'i kaybettik. Tarifsiz kederler içerisindeyiz. Yüce Tanrı'dan rahmet ve mağfiret, ailesine ve tüm yakınlarına sabır dileriz.

■ 1956 yılı İnşaat Fakültesi mezunlarımızdan Prof. Dr. Remzi Ülker'i 9 Mayıs 2005, Pazartesi günü yitirdik. 1932 yılında Ankara'da doğan Ülker, 56-57 yıllarında serbest mühendislik yapmış, 1957-59 yıllarında itibaren de İTÜ İnşaat Fakültesi'nde asistan ve öğretim üyesi olarak görev almıştır. 1973 yılında doçent ünvanını alan Ülker, 1978 yılında profesör olmuş ve 1999 yılında emekli oluncaya kadar İTÜ'ye hizmet vermiştir. Emekli olduktan sonra Ülker Mühendislik Müşavirlik Bürosunu kuran Remzi Ülker, yurt içinde ve yurt dışında çeşitli projeler-

de görev almıştır. 3 adet tez kitabı, 17 makalesi, 25 bildirisi ve 50 kadar tebliği bulunan Remzi Ülker, 3 doktora ve 20 yüksek lisans tezi yürütücülüğü ile inşaat bilimine önemli katkılarda bulunmuştur.

Zemin mekaniği ve etüdü konusundaki engin bilgilerini Adapazarı (1967), Gediz (1970), Çaldıran (1976), Horasan (1983), Erzincan (1992), Dinar (1995), Ceyhan-Adana (1998), Adapazarı (1999) depremlerinde yaptığı çalışmalarla kullanan Remzi Ülker, bir çok önemli yapının inşasında çeşitli çalışmalara katılmıştır.

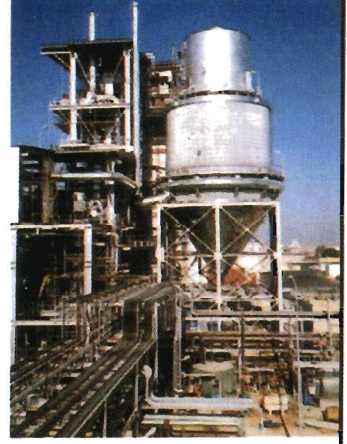
M. Mert Paksu

1993 Elektrik-Elektronik Fakültesi mezunlarımızdan Mert Paksu'yu 15 Kasım 2004 tarihinde kaybettik.

■ 1970 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Pendik İlkokulu ve Pendik Lisesi'nde tamamladıktan sonra, 1993 yılında İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektrik Mühendisliği bölümünden mezun oldu. İlk olarak çalışma hayatına 1993 yılında Emel Elektronik'te başladı. Daha sonra 1995 yılında Yüksel İnşaat Grubuna bağlı Sasel A.Ş.'ye girdi ve şirketin yurtdışı projelerinde çalışmaya başladı. Güney Sibirya'daki bir projede ve

Moskova'daki Başkanlık Hastanesi, Yüksek Mahkeme gibi projelerde mühendis ve elektrik şantiye şefi olarak görev aldı. 1999 yılında Türkiye'ye dönen ve beyin tümörü teşhisi konulan M. Mert Paksu, yine aynı şirketin Metro City projesinde Elk. Proje Mühendisi olarak çalıştı. M. Mert Paksu 5 yıldır ailesi ve yakınları ile beraber mücadele ettiği amansız hastalığı nedeniyle, 15 Kasım 2004 tarihinde aramızdan ayrılmıştır.

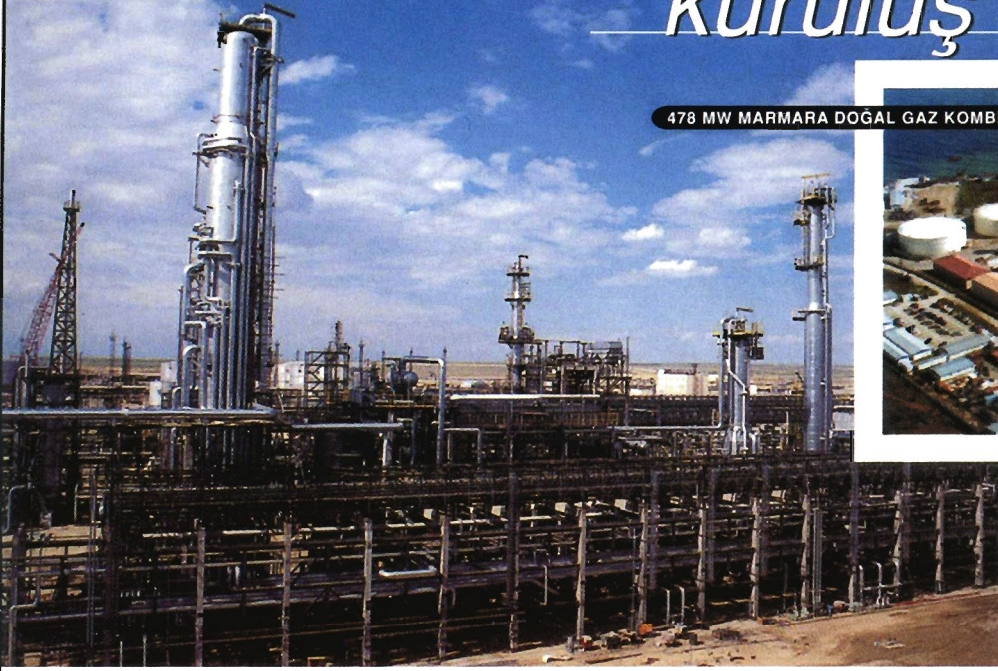
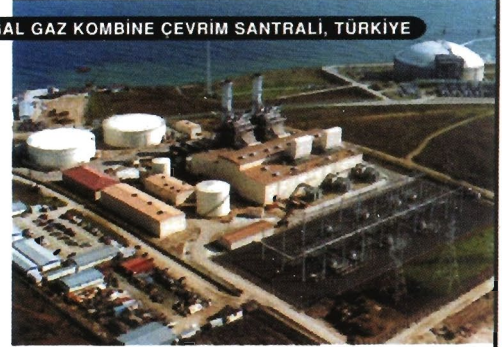
genel müteahhitlik hizmetlerinde **Lider**

BUHARA RAFİNERİSİ, ÖZBEKİSTAN

kuruluş

478 MW MARMARA DOĞAL GAZ KOMBİNE ÇEVİRİM SANTRALİ, TÜRKİYE

40 yıllık deneyimiyle **GAMA**, yurtiçinde ve yurtdışında 200'den fazla projenin inşaat ve montajını yaparak, modern Türkiye'nin gelişimine katkıda bulunmaktan gurur duymaktadır.

■ **Endüstriyel Tesisler**

■ **Altyapı Tesisleri**

■ **YİD Projeleri**

Genel Müteahhiti

GAZPROM GENEL MERKEZ KOMPLEKSİ, RUSYA FEDERASYONU

ANKARA METROSU, TÜRKİYE

 GAMA

<http://www.gama.com.tr>

Atatürk Bulvarı 229, Kavaklıdere,
06680 ANKARA

Tel: 0312 428 61 10 Fax: 0312 427 13 05
e-mail: common@gama.com.tr

“ÇOCUĞUNUZUN GELECEĞİNE İ.T.Ü.’DE YATIRIM YAPIN”

İ.T.Ü. GELİŞTİRME VAKFI OKULLARI

Ana Kucağından İ.T.Ü.’ye...

Çocuğunuzun geleceğine İ.T.Ü.’de yatırım yapın.

İTÜ'nün yüzyıllara dayalı köklü eğitim anlayışını rehber olarak alan İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları bu anlayışı “Ana Kucağından İTÜ’ye” sloganıyla geleceğe taşımayı hedeflemiştir. Çocuklarının çağdaş eğitim ortamlarında ve çağdaş bir eğitim anlayışı ile sorgulayıcı düşünme becerilerine sahip ve öğrenmeyi seven bireyler olarak yetiştirilmelerini isteyen mezunlarımız için kayıtlarımız devam etmektedir.

- Ana Okulumuzda 1998 doğumlular için kontenjanlarımız dolmuştur. 1999 ve 2000 doğumlu öğrencilerin ön kayıtları devam etmektedir.
- İlköğretim Okulumuza 2., 3., 4. 5. ve 6. sınıflara sınırlı sayıda sınavla öğrenci alınacaktır.
- Öğrenci alımları ön kayıt sırası ve mülakat sonuçlarına göre yapılacaktır.
- Okullarımızda İTÜ Mezunlarına %10 indirim yapılmaktadır.

Adres: İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Kampüsü Maslak/İstanbul

Dr. Sedat Üründül Ana Okulu Tel: 0212 285 70 45

Dr. Natuk Birkan İlköğretim Okulu Tel: 0212 285 71 51

